Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Ε' ΤΟΜΟΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΡΙΘΜ 109

Ὁ Ἱερατ. Προϊστάμενος καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορῳδία τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Lynn, Mass.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ Α Ω ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada $2.00—Foreign $2.50
Ten Cents a Copy
Vol V. No. 109 — July 15, 1939
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Ἐγκεκριμένα Σχολικὰ Βιβλία διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεῦχος Α'.—Ἔκδοσις Δευτέρα, ἐπηυξημένη μὲ 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρώμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιούντων τοῦτο Διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Μὲ γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπίτηδες χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσήχθη ἤδη εἰς τὰ πλεῖστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπηυξημένη καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τὸ ὅλον σελίδας, μὲ 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρώμους εἰκόνας, ἐπίτηδες σχεδιασθείσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'.—Δευτέρα Ἔκδοσις 1939 Ἐπηυξημένη καὶ Βελτιωμένη. Εἶνε τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωσματάριον διὰ τὰ παιδιά μας. Μὲ γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικήν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας ποὺ ἐξυπνοῦν ἕως τὸ ἑσπέρας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἑορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁ δ η γ ὸ ς σ υ μ π ε ρ ι φ ο ρ ᾶ ς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἕν βασικὸν δίδαγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἁπλούστατον κείμενον μὲ ὡραῖα μεγάλα γράμματα, ὡραίαν εἰκόνα ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, καὶ εὔκολον ποιηματάκι ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα Ἔκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). —ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλίον Α'.— Νέα Ἔκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικοῦ διὰ παιδιὰ τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Εἶνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην,—οὔτε ἀρχαΐζουσαν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὡραῖα γράμματα πρὸς εὐκολίαν τῶν μαθητῶν ποὺ μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἁπλοῦν, λίαν διηγηματικὸν ὕφος του, τὰ ἑλκυστικὰ θέματα τὰ ὁποῖα πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ποὺ περιέχει, καθιστῶσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξόχως ἀγαπητὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἠθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστων λέξεων, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εὐκολίαν τοῦ διδάσκοντος. Ἔκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 60 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν) ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλίον Β'.—Νέα Ἔκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῇ διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἢ Δ. Τάξεως. Μὲ διηγηματικὸν ὕφος, γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ ρέουσαν—οὔτε ἀρχαΐζουσαν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μὲ τρόπον ποὺ ὁ μαθητὴς νὰ μανθάνῃ μὲ εὐχαρίστησιν καὶ νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν φυλήν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελὴς ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 110 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλία Α'. καὶ Β'.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἱστορία», δεδεμένα μαζὺ εἰς ἕνα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες μὲ πολλὰς ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἐθνικά, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

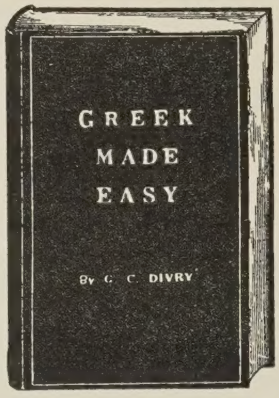

GREEK MADE EASY

A SIMPLE UP-TO-DATE MANUAL FOR SELF-STUDY AND SCHOOL INSTRUCTION.

Εἶνε ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀγγλοφώνων, συνταχθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα πρὸ ὀλίγων μηνῶν χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Φιλελλήνων, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Εἶνε εὐκολωτάτη—ἁπλῆ, πρακτικὴ καὶ εὐμέθοδος. Προχωρεῖ ἀπὸ τὰς πλέον εὐκόλους καὶ χρησίμους λέξεις καὶ φράσεις εἰς τὰς δυσκολωτέρας καὶ ὀλιγώτερον συνήθεις. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς δι' ἁπλῶν λέξεων καὶ φράσεων. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἑκάστης Ἑλληνικῆς λέξεως δι' Ἀγγλικῶν χαρακτήρων. Πᾶς τις δύναται νὰ μάθῃ Ἑλληνικὰ μὲ τὴν ἁπλουστάτην αὐτὴν Μέθοδον—τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν Κόσμον.

"GREEK MADE EASY" was written especialy for the wives and children of Greek Americans wishing to learn Modern Greek, and for those who wish to teach this language. It is SIMPLE, PRACTICAL, METHODICAL—very EASY TO STUDY. Anyone can learn Greek with this unique Method. The pronunciation of Greek words is given in their English equivalents. The elements of Greek grammar are taught by simple words and phrases. The English meaning is given alongside every Greek word and sentence. The student begins from the most useful words and phrases of every day conversation and gradually advances to the harder and less useful elements of speech and grammar. Indeed, he begins to speak Greek from the very first lesson. — Price $1.50.

Τιμᾶται $1.50. Ζητήσατε τὴν ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα μὲ τὸ ὄνομα «GREEK MADE EASY», καὶ μὴ δέχεσθε εἰς ἀντικατάστασιν βιβλία ἀκατάλληλα. Γράψατε εἰς τοὺς ἐκδότας:

Ὅλα τὰ ἄνω βιβλία εἶνε ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Γράψατε εἰς τὰ Ἐκδοτ. Καταστήματα:

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET NEW YORK

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. Ἀριθ. 109. Διευθυντὴς Ἀρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1939

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΜΑΣ

ΜΙΑ προσεκτικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διοικήσεως τῶν ἐπὶ μέρους Ἱερῶν μας Ναῶν, ἀσφαλῶς θὰ μᾶς πείσῃ ὅτι δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ποθοῦμεν ὅλοι μας, καὶ πρὸ παντὸς ὁ Σεπτὸς ἐκκλησιαστικός μας Ἀρχηγός, νὰ φθάσωμεν.

Ἀτυχῶς δὲν ἔχουσιν ἀκόμη ἀποκρυσταλλωθῇ εἰς τὰς συνειδήσεις μας ἐπακριβῶς καὶ μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα ἑκάστου τῶν σχετιζομένων μὲ τὰ Κοινοτικά. Δι' αὐτὸ καὶ δημιουργοῦνται, ὅπως συχνάκις βλέπομεν, ἀρκεταὶ ἀκόμη μικροπροστριβαὶ καὶ παρεξηγήσεις.

Δὲν θέλομεν βεβαίως νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ διοίκησις τῶν ἐνοριῶν τῶν ἄλλων ξένων Δογμάτων, εἶνε ἀπαράμιλλος. Δὲν θέλομεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἐπικρατεῖ ἐκεῖ ἰδεώδης τάξις. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

Τοὐναντίον μάλιστα παρατηροῦνται καὶ ἐν αὐταῖς ἀρκεταὶ ἀνωμαλίαι. Ἐὰν προσέξῃ κανεὶς εἰς τὰ ἰδιαίτερα τῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦ Κλήρου των θὰ σχηματίσῃ τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ὅτι ὑπάρχουν καὶ παρὰ ταῖς ξέναις Ἐκκλησίαις πολλὰ χαλαρὰ σημεῖα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικήν των διοίκησιν.

Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀφορᾷ τὴν παροῦσαν στήλην. Ἐκεῖνο μόνον κυρίως τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τόρα εἶνε ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ τονισθῇ ἀφόβως καὶ κατ' ἐπανάληψιν ὅτι ὀφείλομεν, λαϊκοὶ καὶ κληρικοί, νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν ἰδικήν μας πραγματικότητα μὲ εἰλικρίνειαν καὶ ψυχραιμίαν.

Ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν τὴν προσήκουσαν καὶ σύντονον προσοχὴν διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ μία καλλιτέρα διοίκησις τῶν Κοινοτήτων μας μὲ σύστημα ἁπλοῦν καὶ θετικόν, μὲ πνεῦμα αὐτοθυσίας πρὸς προαγωγὴν τῶν καλῶς ἐννοουμένων, τῶν πνευματικῶν, θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων τῶν χριστιανῶν μας.

Διότι φαίνεται ὅτι δὲν ἔχομεν ἀκόμη κατανοήσει ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶνε κοινὸς καὶ τυχαῖος. Δὲν ἔχομεν ἐμβαθύνει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεμελιωτοῦ τῆς Πίστεως Ἰησοῦ, ὁ Ὁποῖος «ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνεῖν». Δὲν ἔχομεν ἐκτιμήσει τὰς γενομένας θυσίας. Αὐτὸ τοὐλάχιστον δεικνύει ἡ ὅλη μας συμπεριφορὰ καὶ διαγωγή.

Εἰς τὸν νοῦν μας κυριαρχεῖ ἀκόμη ἀτυχῶς ἡ στενὴ ἀντίληψις, ἡ ἐπιπόλαιος σκέψις, ἡ μικροφιλοτιμία, ἡ ἀνευλάβεια. Τὴν διοίκησιν τῶν Κοινῶν θεωροῦμεν ὡς κάτι κοινόν, ὡς κάτι σύνηθες καὶ ἐμπορικόν. Πρόχειρα γύρω ἄφθονα παραδείγματα εἶναι ἱκανὰ νὰ μᾶς πείσουν ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως ὑπερβολὴν λέγομεν.

Κατὰ ταῦτα, ἐκεῖνο τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον εἶνε καλόν, ἐκεῖνος ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος εἶνε θαυμάσιος ὅταν κατορθώνῃ νὰ φέρῃ τὰ περισσότερα χρήματα εἰς τὸ Κοινοτικὸν Ταμεῖον ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ Πιστωτικοῦ ἢ περὶ Τραπεζιτικοῦ Ὀργανισμοῦ, κοσμικὴν μόνον ἀποστολὴν ἀποκλειστικῶς ἔχοντος. Διὰ τὸ ψυχικὸν μέρος δὲν θέλομεν συστηματικῶς καὶ μεθοδικῶς νὰ ἐνδιαφερθῶμεν.

Δὲν ἔχει ἐπακριβῶς καθορισθῇ ἡ θέσις καὶ ἡ σχέσις τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου ἀπέναντι τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Οὔτε καὶ ἔχει καθορισθῇ τὸ εἶδος τῆς Πνευματικῆς καὶ Κοινωνικῆς ἐργασίας ἣ ὁποία ἀναμένεται ἀπὸ τὸν Λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου. Καὶ συνεπείᾳ τούτου, παρατηρεῖται πολλάκις τὸ ἄτοπον καὶ λυπηρὸν ἐκεῖνο καθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς ἀποξενοῦται ψυχικῶς ἀπὸ τὸ ποίμνιόν του, τοῦτο δὲ λαμβάνει μέτρα πολλάκις βίαια καὶ ἀνάρμοστα.

Κατὰ ταῦτα παύει πλέον ὁ Ἱερεὺς νὰ φέρηται πρὸς τὸ ποίμνιόν του ὡς πρὸς ἀγαπητὰ καὶ πολυφίλητα πνευματικά του τέκνα· ἀλλ' οὔτε καὶ ταῦτα φροντίζουν πλέον περὶ τοῦ ἐφημερίου των ὡς περὶ ἀληθινοῦ πατρός των. Καὶ τὸ χάσμα τοῦτο, ὁλοὲν εὐρυνόμενον, εἶνε πάντοτε εἰς ἀνυπολόγιστον ψυχικὴν ζημίαν ἀμφοτέρων ἐφ' ὅσον ἀμφότεροι, ποιμὴν

καὶ ποίμνιον, φέρονται πρὸς ἀντιθέτους κατευθύνσεις, χωρὶς καμμίαν ψυχικὴν ἕνωσιν.

Δὲν πολιτευόμεθα ἐν δικαιοσύνῃ Θεοῦ· δὲν διοικοῦμεν ἐν πνεύματι πραγματικῆς ἀγάπης, ἀλλὰ μὲ πείσματα πολλάκις, μὲ προσωπικὰς ταπεινὰς φιλοδοξίας καὶ μὲ τάσεις ἐγωλατρικάς. Ἀμελετήτως καὶ ἀπερισκέπτως ἀναλαμβάνομεν τὴν διοίκησιν τῶν Κοινοτικῶν καὶ Θρησκευτικῶν μας Καθιδρυμάτων, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων.

Οἱ εἰδικοὶ ἐν τούτοις περὶ Κοινοτήτων Κανονισμοὶ τῆς Σεβ. Ἀρχιεπισκοπῆς, δυνάμει τῶν ὁποίων διοικοῦνται αἱ ἐνορίαι μας, θίγουν ὅλα τὰ σημεῖα μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν. Ἀλλὰ πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν μελετήσει τούτους καὶ ἔχουν ἐμβαθύνει εἰς τὸ πνεῦμά των;

Μία πελωρία ἐν τοσούτῳ ἐργασία ἔχει γίνει καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων. Καὶ ἐναπόκειται τόρα εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς καὶ Σχολικοὺς Ἐπιτρόπους καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους Ἀντιπροσώπους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τοὺς σεβασμίους Ἱερεῖς μας τουτέστι, νὰ ἐφαρμόζωσιν αὐτοὺς ἀναγράφοντας λεπτομερῶς τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τόσον τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱ. Ναοῦ ὅσον καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων καὶ τῶν μελῶν.

Ἄλλως ἡ διοίκησις τῶν Κοινοτήτων μας θὰ χωλαίνῃ διαρκῶς ἐὰν δὲν δείξωμεν περισσότερον πνεῦμα αὐτοθυσίας, περισσοτέραν πειθαρχίαν καὶ ἀπόλυτον συμμόρφωσιν πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν Κανόνων, στηριζομένων ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ Κοινοῦ Νοῦ. Διότι καταστατικὰ ἀποβλέποντα ξηρῶς εἰς τὴν τυπικὴν καὶ νομικὴν μόνον ἄποψιν τῶν Κοινοτήτων, χωρὶς πνεῦμα χριστιανικόν, οὐδαμῶς ὠφελοῦν.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

Εἰς τὰ Γραφεῖά μας εὑρίσκονται ὀλίγοι τόμοι τοῦ Πρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου "Ἔτους τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», στερεῶς καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἕκαστος δολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θρησκευτικοῦ Περιοδικοῦ μας πρέπει νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντὸς Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ καθὼς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον κάθε Κοινότητος. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὠφελιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δῶρον δι' οἱανδήποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

Ἀρχιμ. Πολυεύκτου Φινδίνη

ΕΙΣ ΤΑ ΠΤΕΡΑ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

«Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε»—(Ματθ. Ε, 12).

Πόσον λυπηρὸν εἶναι νὰ ἀφήνωμεν τὴν ζωήν μας νὰ δαπανᾶται εἰς πράξεις χθαμαλὰς καὶ τέρψεις ὀλεθρίας διὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, εἰς ἐνασχολήσεις κακοθύμους καὶ βδελυρὰς! Ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἔργα φθόνου, ἐπιβουλεύσεων διαρκῶν καὶ ἐγωϊστικοῦ σαρκασμοῦ εἶναι κάτι ἀντίθετον πρὸς τὸν ἄγνὸν ἐσώτερόν του ἀνάβλυσμα. Ὁ ἄνθρωπος ὡς ἄτομον καὶ ὡς ὅλον ἐδημιουργήθη διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν χαράν· ἀπόδειξις δὲ εἶναι ὄχι μόνον τὰ πολλὰ φιλοσοφικὰ συστήματα, ἀλλὰ καὶ αἱ θρησκεῖαι ποὺ κατατείνουν τελικῶς εἰς τὸν τρόπον δι' οὗ ὁ τάλας θνητὸς θὰ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ τὴν Ἐδὲμ τῆς χαρᾶς.

Ἡ φωνὴ τῆς χαρᾶς εἶναι μέσα μας, γύρω μας, παντοῦ καὶ εἶναι τόσον δυνατὴ ὥστε πρέπει νὰ εἴμεθα τυφλοί, ἀδιάφοροι πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς διὰ νὰ μὴ τὴν ἀντιληφθῶμεν. Ἡ δυνατὴ σκιά της προβάλλει διαρκῶς εἰς κάθε βῆμά μας, εἰς κάθε συναίσθημά μας. Μᾶς ὁμιλεῖ μὲ τὴν ὡραιότητα τῆς ἀνοίξεως, μὲ τὴν εὐωδίαν τῶν ἀνθέων, μὲ τὸ μυστήριον τοῦ Σύμπαντος· ἀκόμη καὶ ἡ μελαγχολία τοῦ φθινοπώρου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνα δριμὺ κατηγορητήριον εἰσαγγελέως ἀτέγκτου, διὰ τὴν ἀδιαφορίαν μας αὐτήν.

Ἡ χαρὰ εἶναι ἀνάγκη, τόνωσις ἀπαραίτητος. Ἐκδικεῖται σκληρὰ ἡ χαρὰ τοὺς περιφρονητάς της. Ὁ μέθυσος ζητεῖ τὸ ποτὸν ὡς διέξοδον χαρᾶς. Τὸ μέσον βεβαίως τοῦτο εἶναι ἔκφυλον, εἶναι ὅμως καὶ μία ἀπόδειξις τοῦ δυνατοῦ πόθου τῆς χαρᾶς. Τὰ δάκρυα εἶναι μία σπονδὴ καὶ ἕν ἐξιλαστήριον πρὸς ἐξευμενισμὸν τῆς χαρᾶς. Οἱ κοπετοὶ εἶναι ἡ ψυχικὴ τρικυμία τῆς ὁποίας τὰ ἀφρισμένα κύματα ὁδηγοῦνται πρὸς τὴν χαρὰν καὶ ὅταν φθάσουν εἰς τὰς γραφικὰς ἀκτάς της γίνονται κατάλευκα Χερουβὶμ ποὺ μὲ ὑποκλίσεις καὶ ἱκεσίας τὴν προσκαλοῦν νὰ ἁπλωθῇ ὡσὰν παυσίλυπος πέπλος ἐπάνω τους καὶ τριγύρω παντοῦ μὲ τὰ γλυκὰ χαμόγελα καὶ τὴν δροσιά της. Κανεὶς πόθος δὲν ἔχει τόσην δύναμιν ἄνευ τῆς χαρᾶς. Ἡ χαρὰ ἐξυψώνει τοὺς πόθους. Ὁμοιάζει ἡ χαρὰ μὲ τὴν λαμπάδα τὴν ὁποίαν ὅπως καὶ ἂν τὴν στρέψῃς πάντα ἡ φλόγα της θὰ δεικνύῃ πρὸς τὰ ἄνω. Εἶναι ἡ χαρὰ τὸ πορθμεῖον τῆς ἀγνότητος. Τὸ νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ πνίξῃ τὴν φωνὴν τῆς χαρᾶς εἶναι ἔγκλημα ἐναντίον τῶν ἰδίων του δυνάμεων.

Δὲν εἶναι δὲ ἡ χαρὰ κάτι τὸ ὁποῖον ἀντιβαίνει πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην 74 περίπου φορὰς ἐπαναλαμβάνεται ἡ λέξις, πάντοτε συνιστωμένη καὶ ἐπιδοκιμασμένη ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καμμία θρησκεία σχεδὸν δὲν θέλει τὸν ἄνθρωπον δυστυχῆ. Ὅλαι αἱ θρησκεῖαι εἶναι γεμᾶται ἀπὸ χαράν, ἀπὸ ἐλπίδα. Ἂν δὲ πολλάκις ἡ θρησκεία μας εὐλογεῖ τὴν θλῖψιν, τοῦτο πράττει ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι αὕτη δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν ὥστε νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ ἀπογειωθῇ πρὸς μίαν ἐξαγνιστικὴν ἀναδημιουργίαν.

Ποῖος ὅμως δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι καὶ ἡ χαρὰ ἔχει τὴν ἰδίαν δύναμιν, ὅτι καὶ ἡ χαρὰ ἐμπνέει ἀνθρωπισμόν, εὐγέ-

νειαν, ἀλτρουϊσμόν, ἀγάπην, συμπάθειαν; Ἡ χαρὰ ἀνάπτει τὴν κανδήλαν τῆς συνειδήσεως. Ἐφ' ὅσον ἡ θρησκεία διδάσκει τὴν ἀγάπην, τὴν αὐταπάρνησιν, διδάσκει καὶ τὴν χαρὰν ἡ ὁποία γίνεται πολλάκις ὁρμητήριον ἐκείνων καὶ ἡ ὁποία πάλιν εἶναι ἀπόσταγμα μυρίπνοον τὸ ὁποῖον ραντίζεται ἐπάνω των ὡς ἁγιασμὸς καὶ ἐπιδοκιμασία. Κρύπτονται κυψέλαι ἡρωϊσμοῦ εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς.

Καὶ τὴν χαρὰν αὐτήν, ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται ὡς ἀμοιβὴ τῶν ἡρωϊσμῶν καὶ τῶν εὐγενῶν πράξεών μας, δυστυχῶς, τὴν περιτυλίσσομεν διαρκῶς μὲ νέφη σμικροτήτων, τὴν σπαργανώνομεν μὲ τὴν ὁμίχλην τῆς ἐκ τοῦ διαρκοῦς ἀνταγωνισμοῦ ἀνησυχίας, τῆς ἐκδικήσεως, τῆς ἐκ τῶν ἐπιβούλων σκέψεων ἀγωνίας καὶ τῆς ἀναβολῆς. Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐμπνέει τὴν ἀναβολήν; Τὸ κακὸν παρελθόν; Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τόσην δύναμιν αὐτό! Τὸ παρελθὸν ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν. Κάθε μέρος δυνάμεως τὸ ὁποῖον δαπανᾶται διὰ πράγματα ἀμετάβλητα εἶναι δαπάνη ἄσκοπος. Τὸ παρελθὸν ἐξαγοράζεται διὰ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Κάθε λογικὸς φροντίζει διὰ τὸ παρὸν τὸ ὁποῖον ἀτενίζει καὶ πρὸς τὸ μέλλον. Νὰ μὴ λησμονῆται τὸ παρελθὸν ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπνεύσεως πρὸς ἄριστον μέλλον. Ἂν εἰς τὸ παρὸν δὲν ἐργασθῶμεν διὰ τὸ μέλλον, διὰ τὴν χαράν μας, κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τοῦτο καὶ διὰ τὸ μέλλον, διότι καὶ τότε ἡ αὔριον θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν μεθαύριον.

Εἶναι παράδοξον νὰ διαπιστώνῃ κανεὶς πόσας δυνάμεις χάνομεν, λέγει ὁ O. S. MARDEN, καθ' ὃν χρόνον λυπούμεθα τὸ παρελθὸν καὶ πόσον ἐννοοῦμεν καλῶς τί θὰ ἠδυνάμεθα νὰ πράξωμεν, ὅταν θὰ εἶναι πάρα πολὺ ἀργά. Ὢ πόσον θὰ ἐνηργοῦμεν κατ' ἄλλον τρόπον, ἐὰν μᾶς παρουσιάζοντο ἐκ νέου αἱ χαμέναι αὐταὶ εὐκαιρίαι! Μεταξὺ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος μεσολαβεῖ ἕνας θάνατος καὶ μία γέννησις. Διὰ τὸν θάνατον ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τίποτε, μεταξὺ τοῦ θανάτου καὶ ἡμῶν εὑρίσκεται ὁ Θεός, διὰ τὴν γέννησιν ὅμως ἔχομεν καθῆκον νὰ ἐνδιαφερθῶμεν, νὰ ἐργασθῶμεν ὥστε αὕτη νὰ μὴ ριφθῇ εἰς ἕνα τάφον δίχως ἐλπίδα. Αὐτὸς ὁ ὁποῖος φαντάζεται ὅτι τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἀφιερώσῃ τὰ καλλίτερη ἔτη τῆς ζωῆς πρὸς μίαν χίμαιραν παρασκευάζει εἰς τὸν ἑαυτόν του σκληρὰς ἀπογοητεύσεις.

Εἶναι προτιμοτέρα μία ἡμέρα ἀδόλου χαρᾶς ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Κάθε ἀφύσικον καὶ ὑπερβολικὸν κουράζει. Ἡ χαρὰ τῆς ψυχῆς εἶναι ἕνας ἀνοιξιάτικος κῆπος, πάντοτε θέλγει.

Μερικοὶ ἄνθρωποι φαίνονται πάντοτε ἀνθηροί. Ἡ διάνοιά των εἶναι πάντοτε ζωογονημένη, ἐνεργητική, δημιουργική, διότι τὴν ἔχουν προσανατολίσῃ πρὸς τὴν πηγὴν τῆς χαρᾶς ὁπόθεν ἀντλοῦν τὰς δυνάμεις των. Ἔχουν ἀνακαλύψει τὸ μυστικὸν τῆς χαρᾶς. Εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων βλέπει κανεὶς ἕνα πεσσιμισμόν. Διαρκῶς νομίζει κανεὶς ὅτι εἶναι ἕτοιμοι νὰ θέσουν τὰς ἐργασίας καὶ τὰ σχέδιά των εἰς τὴν νεκροφόρον. Ποτὲ δὲν ἐφρόντισαν νὰ φωτίσουν τοὺς συλλογισμούς των μὲ τὴν δύναμιν τῆς χαρᾶς, ποτὲ δὲν ἀνενέωσαν τὰς δυνάμεις των μὲ τὴν αἰσιοδοξίαν των.

Ἡ χαρὰ εἶναι μισὴ ἐπιτυχία εἰς τὰς ἐργασίας μας, δίδει διάθεσιν πρὸς μεγάλα ἰδανικά. Μία καλὴ διάθεσις ἡ ὁποία νὰ περιφρονῇ τὰς ἐναντιότητας τῆς ζωῆς, ὄχι μόνον εἶναι μία βαθυτέρα φιλοφρόνησις τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ μία ἐξασφάλισις τῆς ἐπιτυχίας. Ἡ χαρὰ εἶναι κληρονομία ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ διατηροῦν τὸ πρόσωπόν των διαρκῶς πρὸς τὸ φῶς, ἔχει κάτι ἀπὸ τὸ φέγγος τῶν οὐρανῶν καὶ ἄλλως τε εἶναι κακὸν νὰ πηγαίνωμεν πρὸς τοὺς ὁμοίους μας μὲ πρόσωπον τὸ ὁποῖον νὰ ἐξιστορῇ τὰς θλίψεις μας καὶ τὸ ὁποῖον νὰ λέγῃ ὅτι ἡ ζωή μας ὑπῆρξε μία ἀποτυχία ἀντὶ νὰ εἶναι μία ἔνδοξος ἀνύψωσις.

Κάμνομεν τὸ μεγαλείτερον καλὸν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα προσφέροντες εἰς αὐτὴν τὴν χαράν μας. Τῆς προσφέρομεν ἐλπίδα οὐράνιον ἁρμονικῶς συζευγμένην μετὰ ψυχικοῦ σθένους.

Ἕνας πρόχειρος ὑπολογισμὸς φέρει τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν φονικῶν ὅπλων τοῦ πολέμου δαπανηθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1938 χρήματα εἰς 17,600,000,000 λίρας Ἀγγλίας. Δυστυχῶς δὲν γνωρίζω πόσα πρόσωπα εἰργάσθησαν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου παραγγελθέντων πολεμεφοδίων τῶν Ἐθνῶν. Ἂν ὅμως τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἀντὶ νὰ ἐργάζωνται μέσα εἰς τὴν πνιγηρὰν ἀτμόσφαιραν τῶν ἐργοστασίων καὶ ποικιλωνύμων ἀερίων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, τῶν μέσων τοῦ θανάτου, ἐξήρχοντο εἰς μίαν ἐκστρατείαν ἠθικῆς καὶ χαρᾶς ζωογόνου θὰ ἐβλέπομεν σήμερον τουλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῆς ἀνθρωπότητος εὐτυχισχένα. Θὰ ἐβλέπομεν τὴν ἀγωνίαν λιποτακτοῦσαν πρὸ τῶν ἀμερίμνων καὶ δροσερῶν γελώτων τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐδαιμονίας. Καὶ ἂν τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐδαπανᾶτο διὰ τὸν μεγάλον σκοπὸν τῆς χαροποιήσεως τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἐβλέπομεν τὰ καχεκτικὰ μικρὰ χιλιάδων στεναζουσῶν οἰκογενειῶν νὰ μᾶς ἀντικρύζουν σήμερον μὲ τὸ αἰώνιον χαμόγελόν των. Καὶ τοῦτο θὰ ἐσήμαινε πραγματικῶς ἀνωτερότητα πολιτισμοῦ.

Ἡ χαρὰ μᾶς δίδει ἐξάρσεις. Εἶναι ἡ χαρὰ συγκέρασις ψυχικῆς γαλήνης καὶ δυνάμεως. Κονίστρα ἀρετῶν ἀμιλλωμένων. Ὕμνος οὐράνιος, ἀγγελικός. Ὁμολογία τῆς περιστοιχιζούσης ἡμᾶς πλουσίας εὐλογίας καὶ ὡραιότητος. Εἶναι πλέον ὁμαλὴ ἡ χαρὰ ἀπὸ τὴν θλῖψιν. Εἶναι τὸ φέγγος τῶν οὐρανῶν ἀντικατοπτρισμένον εἰς γαληνιαίαν συνείδησιν. Εἶναι ἡ δρόσος ἡ πρωϊνὴ ἡ κρυμμένη μέσα εἰς τὰ πέταλα τῶν ἀνθέων τὴν ὁποίαν ὅταν ἀνακαλύψωμεν χαίρομεν τόσον! Καὶ ἡ χαρὰ εἶναι δρόσος φυλασσομένη μέσα εἰς σκέψεις μεγάλας καὶ εὐγενεῖς.

Ἂς πνεύσῃ ἡ δικαία πνοή της εἰς κάθε ψυχὴν μὲ τὸ σωτήριον ἀνέμισμά της καὶ ἂς σκορπίσῃ παντοῦ τὴν δύναμιν, τὴν ἐλπίδα, τὴν γαλήνην καὶ τὴν εὐτυχίαν. Εἶναι ἡ χαρὰ φίλος καλὸς καὶ κήρυξ πειστικὸς εἰς τὰ προβλήματά μας. Μᾶς ἐμπνέει, μᾶς πείθει. Σήμερον αἱ περισσότεραι ἐπιχειρήσεις ἂν δὲν ἀποτυγχάνουν πάντως ἀτροφοῦν. Καὶ ἡ αἰτία εἶναι ὅτι ποτὲ δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι αἱ ἐργασίαι μας εἶναι μία ἀνάγκη τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ποτίσωμεν οὐχὶ μόνον μὲ αἰσιοδοξίαν, ἀλλὰ καὶ κυρίως μὲ χαρὰν ἡ ὁποία θὰ τὴν κάμνῃ πλέον εὐχάριστον, πλέον εὐεργετικήν, πλέον κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει δι' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος.

Ἂς ἀκουσθῇ λοιπὸν ἀπὸ παντοῦ ὁ γλυκὺς ὕμνος τῆς χαρᾶς καὶ ἂς δονηθοῦν οἱ ἦχοί της ἐπάνω ἀπὸ τὴν πολυβασανισμένην ἀνθρωπότητα.

Ἀθανασίου Π. Θεοδωρίδου,
Διευθυντοῦ τῆς Ἐκκλ. Χορῳδίας
τῆς Κοινότητος Βαλτιμόρης.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΤΕΧΝΗΣ

Πιστεύων ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀγαπητοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» εἶναι, τὸ νὰ διαδίδῃ τὰς διδασκαλίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τὰς ἐχούσας σχέσιν μὲ κάθε τι, τὸ ὁποῖον σχετίζεται πρὸς Αὐτήν, καὶ παρατηρῶν τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν ἐκτελέσεων τῶν ἱερῶν ὕμνων Αὐτῆς μεταξὺ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ποικιλοτρόπως προσπαθούντων διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ἱερᾶς μας Μουσικῆς Τέχνης ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων τῆς ἡμετέρας Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπεδόθην εἰς ἑτοιμασίαν τῆς παρούσης μελέτης πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ συμβάλλω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ τόσον ἄξιον παντὸς ἐπαίνου καὶ συγχαρητηρίων ἔργον τοῦ ἀγαπητοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

Ἡ Μουσικὴ Τέχνη, κατὰ τὴν πίστιν μου καὶ κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἀρχηγῶν ὅλων τῶν θρησκευμάτων, θεωρεῖται ἡ γλῶσσα τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ Σύμπαντος,—ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται γύρω μας εἰς τὴν φύσιν, τῆς ὁποίας ἡ γλῶσσα εἶναι ἡ Μουσική—διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ζωηροτέρα ἡ ἔκφρασις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, διὸ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας μας, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθιερώθη πρὸς αἶνον καὶ δοξολογίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔκτοτε παρέμεινε καὶ ἐξακολουθητικῶς γίνεται χρῆσις αὐτῆς εἰς ὅλας τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐν τῇ χρήσει τῆς ἡμετέρας πρὸ παντὸς Ἐκκλησίας ἐκαλλιεργήθη καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν ἔνδοξον θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ εὑρίσκεται σήμερον μεταξὺ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ τοῦτο καλὸν καὶ πολὺ ὠφέλιμον καὶ συντελεστικὸν θεωρῶν τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας τῆς Ἱερᾶς Μουσικῆς Τέχνης τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν καὶ διάδοσιν αὐτῆς μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω προσπαθούντων διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐκτελέσεων τῶν Ἱερῶν ἡμῶν Ὕμνων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἐν τῇ παρούσῃ μου μελέτῃ θὰ πραγματευθῶ σχετικῶς πρὸς τὴν Ἱστορίαν τῆς Μουσικῆς Τέχνης ἐν τῇ Θείᾳ Λατρείᾳ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἱδρυτοῦ Αὐτῆς, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέχρι σήμερον.

Ὡς ὅλοι γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς διὰ τῆς ἀπεράντου κατακτήσεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ διὰ τῶν διαδόχων του, ὀλίγας ἑκατονταέτιας ἐτῶν πρὸ Χριστοῦ διεδόθη καὶ ἐκαλλιεργήθη εἰς ὅλας τὰς τότε μεγάλας πόλεις ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Μουσικὴ ἦτο μεταξὺ τῶν Τεχνῶν καὶ Ἐπιστημῶν, τῶν ἀποτελουσῶν τὸν τότε Ἑλληνικὸν Πολιτισμόν, καὶ τὸ ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον, ἤτοι ὅλα τὰ Βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐξαιρέσει ἑνός, ἐγράφησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εἶναι πρόδηλον, ὅτι ὁ Ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας μας καθὼς καὶ οἱ Μαθηταὶ καὶ Ἀπόστολοι Αὐτοῦ, ὁμοῦ μὲ τὴν Ἑβραϊκήν, ἔκαμον χρῆσιν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς Τέχνης. Περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω λεγομένων μου μαρτυρεῖ ὁ ἀρχαιότερος Ἀποστολικὸς Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας μας Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, ὁ κατὰ τὸν Β΄ αἰῶνα μ. Χ., γεννηθεὶς καὶ ἀποθανὼν τὸ 220 μ. Χ., λέγων: «Χρηστομαθῆ, φημί, τὸν πάντα ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἀναφέροντα, ὥστε καὶ ἀπὸ Γεωμετρίας καὶ Μουσικῆς καὶ ἀπὸ Γραμματικῆς καὶ Φιλοσοφίας αὐτῆς δρεπόμενον τὸ χρήσιμον, ἀνεπιβούλευτον φυλάττειν τὴν πίστιν». (Στρωμ. Κεφ. Θ΄). Ὁ ἴδιος Ἀποστολικὸς Πατὴρ ἱστορεῖ, ὅτι ἡ Μουσικὴ τῶν Ἑβραίων ὡμοίαζε μόνον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Μουσικὴν τοῦ Δωρίου Μέλους, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες ὡς ἐρασταὶ τῆς Μουσικῆς καὶ εἰδήμονες τῆς θεωρίας τῆς Ἑβραϊκῆς Μουσικῆς ἐπεξειργάσθησαν αὐτὴν κατὰ τὰς θεωρητικὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς.

Ὁ μόνος Ἕλλην νεώτερος συγγραφεὺς ἱστορικοῦ βιβλίου περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς, Γεώργιος Ι. Παπαδόπουλος, ἐν τῷ συγγράμματί του «Ἱστορικὴ Ἐπισκόπησις τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς», λέγει, ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ περιγράφουν ὁλόκληρον τὸ σύστημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Παλαιστίνης, ἀποκαλοῦντες «Βασιλείαν Ἑλλήνων» τὴν Βασιλείαν τῶν Σελευκιδῶν καὶ «Μετάθεσιν εἰς τὰ Ἑλληνικά», τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου Ἑλληνικοῦ βίου ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου τοῦ Δ΄. Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς συνεχίζων λέγει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιρροὴν ἐξελληνισθέντες, ἔκαμνον χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεγίγνωσκον τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Καὶ ὅτι ὑπετάχθη ἡ Ἑβραϊκὴ Μουσικὴ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ (70 μ. Χ.) ὑπὸ τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Τίτου.

Ὄχι μόνον ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μας Μουσικὴ Τέχνη ἔχει τὰς βάσεις της εἰς τὴν Μουσικὴν Τέχνην τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, ἀλλ' ὡς μαρτυροῦν καὶ οἱ ξένοι συγγραφεῖς βιβλίων Μουσικῆς Φιλολογίας, καὶ ἡ Εὐρωπαϊκή, ἢ μᾶλλον ἡ Διεθνὴς Μουσικὴ Τέχνη τῆς σήμερον ἐπίσης ἔχει τὰς θεωρητικάς της βάσεις εἰς τὴν Μουσικὴν θεωρίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἕνας ἀπὸ τοὺς συγχρόνους πολυγραφοτέρους συγγραφεῖς περὶ τῆς Μουσικῆς Τέχνης τῆς σήμερον εἶναι ὁ Δρ. JAMES FRANCIS COOKE, ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ μεγαλειτέρου εἰς κυκλοφορίαν Μουσικοῦ Περιοδικοῦ «ETUDE» τῆς Ἀμερικῆς καὶ Πρόεδρος τοῦ Μουσικοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου ἐν Φιλαδελφείᾳ, Πα., ἐν τῷ συγγράμματί του STANDARD HISTORY OF MUSIC, ὁμιλῶν περὶ τῶν βάσεων τῆς σημερινῆς Διεθνοῦς Μουσικῆς Τέχνης, λέγει τὰ ἑξῆς: «...Τὸ εἶδος τῆς Μουσικῆς μας ἔχει τὰς βάσεις της μεταξὺ τῶν θαυμασίων Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν πρὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Μὲ αὐτούς, ἡ Ποίησις, ἡ Τέχνη καὶ ἡ Μόρφωσις ἐθεωροῦντο τὰ πλέον ἀναγκαῖα διὰ τὴν ζωήν των, καὶ ἡ ἕνωσις τῆς Ποιήσεως μετὰ τῆς Μουσικῆς ἔκαμε τὴν ἐκμάθησιν τῆς Μουσικῆς Τέχνης ἓν ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα μαθήματα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. Κατὰ τὴν παράστασιν τῶν περιφήμων Ἑλληνικῶν δραμάτων, ἡ ὁποία ἐλάμβανε χώραν εἰς ἀνοικτὰ θέατρα καὶ παρηκολουθεῖτο ὑπὸ χιλιάδων θεατῶν, ἡ Μουσικὴ ἐξακολουθητικῶς ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ἔτσι ὁ λαὸς ἐξοικειοῦτο μὲ αὐτήν. Ἕνας περίφημος φιλόσοφος, ὁ Τέρπανδρος, γεννηθεὶς τὸ 676 π. Χ., λέγεται ὅτι προσέθεσε τρεῖς χορδὰς εἰς τὴν Λύραν, ἢ Ἑλληνικὴν Ἅρπαν, καὶ ὅτι ἄλλος φιλόσοφος, ὁ Πυθαγόρας, γεννηθεὶς περὶ τὸ 582 π. Χ., προσέθεσε τὰς ὀκτὼ χορδάς. Ὁ Πυθαγόρας ἐπίσης ἐφεῦρε τὸ σύστημα τῶν τεσσάρων τόνων γνωστὸν ὡς Τετράχορδος ἢ σειρὰ τεσσάρων φθόγγων, ἡ ὁποία ἐτέθη ὡς θεμέλιον τῆς κλίμακος μιᾶς ὀγδόης (ὀκτάβας), ἤτοι: Ντό, ρέ, μί, φά,—ἡ πρώτη τετράχορδος, καὶ σόλ, λά, σί ντό, —ἡ δευτέρα ὀξυτέρα τε-

τράχορδος, ἡ ὁποία διαδεχομένη τὴν πρώτην ἀποτελοῦσιν ὁμοῦ τὴν διατονικὴν κλίμακα τοῦ Μείζονος. Ὡς λέγομεν καὶ εἰς τὴν Βυζαντινὴν παρασήμανσιν, νή, πά, βού, γά διὰ τὴν πρώτην Τετράχορδον καὶ δί, κέ, ζω, νή, διὰ τὴν δευτέραν τετράχορδον τῆς κλίμακος τοῦ Πλαγίου Ἤχου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς. Τὰς αὐτὰς τετραχόρδους χρησιμοποιεῖ σήμερον καὶ ἡ Διεθνὴς Μουσική, τῆς ὁποίας ὅθεν ἡ βάσις εὑρίσκεται, κατὰ τὸν ὡς ἄνω δυνατὸν καὶ πολυμαθέστερον συγγραφέα εἰς τὴν Μουσικὴν Τέχνην τῶν προγόνων μας Ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἀφοῦ εἴδομεν ποὺ ἀκριβῶς εὑρίσκονται αἱ βάσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς Τέχνης, κατωτέρω θὰ ἀναφέρω ποῖοι ἦσαν οἱ πρῶτοι Ὕμνοι οἱ χρησιμοποιούμενοι ἐν τῇ Θείᾳ Λατρείᾳ τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς χρόνους. Ὅπως εἶπον ἀνωτέρω ὁ εἰσαγαγὼν τὴν χρῆσιν τῆς Μουσικῆς Τέχνης εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἦτο αὐτὸς ὁ Ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ Χριστός, δώσας τὸ παράδειγμα ἐν τῷ Μυστικῷ Δείπνῳ, ἐπισφραγισθέντι δι' Ἱερᾶς Ὑμνῳδίας, (Ματθ. ΚΣΤ' 30). Τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέγων που: «Ὁ Σωτὴρ ὕμνησεν ὅπως καὶ ἡμεῖς ὑμνῶμεν ὁμοίως». Καὶ οἱ Ἀπόστολοι λαβόντες τὸ παράδειγμα ἀπὸ τὸν Διδάσκαλόν των, ἀνεδείχθησαν οἱ πρῶτοι μουσουργοὶ καὶ ὑμνολόγοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς: «Καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν». Καθὼς καὶ ὁ πολυγραφότατος τῶν Ἀποστόλων ὁ Παῦλος λέγων: «Ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ», (Κολασ. Γ' 16) καὶ «Ἵνα πληρῶνται ἐν πνεύματι, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ἄδοντες τῷ Κυρίῳ», (Ἐφεσ. Ε' 18-19).

Εἰς τὰς Ἀποστολικὰς δὲ Πράξεις βλέπομεν, ὅτι οἱ Ἀπόστολοι συνηθροίζοντο πρὸς ψαλμῳδίαν καὶ προσευχήν, τὴν Τρίτην, Ἕκτην καὶ Ἐννάτην Ὥραν, καὶ κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ὡς βλέπομεν καὶ περὶ Παύλου καὶ Σίλα, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ μεσονύκτιον, προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν. Οἱ πρῶτοι δὲ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας εὑρισκόμενοι εἰς τὴν χρῆσιν τῆς θείας λατρείας μας, εἶναι: 1ον) Ἡ Ἑωθινὴ ἢ Μεγάλη Ἀγγελικὴ Δοξολογία, «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», τὴν ὁποίαν διὰ πρώτην φορὰν ἔψαλλον οἱ Ἄγγελοι κατὰ τὴν ἐν Βηθλεὲμ Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ εἰς ἐπήκοον τῶν ἐκεῖ ἀγραυλούντων ποιμένων. 2ον) Ἡ Κυριακὴ Προσευχή, «Πάτερ ἡμῶν», ἡ ὁποία κατὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς Κανόνας εἶχεν ὁρισθῇ νὰ λέγηται τρεῖς φορὰς καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 3ον) Ἡ Μικρὰ Δοξολογία, «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι». 4ον) Ὁ ἐκ τοῦ 94 Ψαλμοῦ τοῦ Δαβὶδ Εἰσοδικὸς Ὕμνος, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ». 5ον) Ὁ Ἑσπερινὸς Ὕμνος τοῦ πρεσβύτου Συμεών, «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν Σου Δέσποτα», ἀπαγγελλόμενος ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι τοῦ ε' μ. Χ. αἰῶνος, ἀντικατασταθεὶς δὲ τότε διὰ τῶν Ἀπολυτικίων Τροπαρίων, ψαλλομένων ἕως καὶ μέχρι σήμερον μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Ὕμνου τοῦ Θεοδόχου Συμεών, κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ. 6ον) Τὸ «Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι», τὸ ὁποῖον ὅπως καὶ σήμερον, ἔτσι καὶ κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς χρόνους ἐψάλλετο πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς περικοπῆς τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς. 7ον) Ὕμνος τῆς Θεοτόκου, «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου». 8ον) «Κύριε Ἐλέησον». 9ον) Οἱ Ψαλμοὶ τοῦ Δαβίδ, οἱ ἀναγγέλλοντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ καὶ δὴ οἱ Ψαλμοὶ ργ', ὁ καὶ γνωστὸς ὡς «Προοιμιακὸς» Ψαλμός, ὁ ρλδ' καὶ ρλε' Ψαλμοί, οἱ «Φωταγωγικὰ Ἄσματα» καλούμενοι ἢ Πολυέλαιοι, διὰ τὸ ὅτι ψαλλομένων αὐτῶν ἐγένετο ἡ φωταψία καὶ ἠνάπτοντο οἱ Πολυέλαιοι, ἢ τὰ Πολυκήρια, ὁ ρμ' ψαλμός, «Κύριε Ἐκέκραξα» καὶ «Κατευθυνθήτω ἡ Προσευχή μου», ὁ Ν' Ψαλμὸς «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου». 10ον) Ὁ Ἐπινίκιος Ὕμνος «Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ», ὁ εὑρισκόμενος εἰς ὅλας τὰς Λειτουργίας τοῦ Ἰακώβου Ἀδελφοθέου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 11ον) Ὁ Αἰνετικὸς Ὕμνος «Ἀλληλούϊα». Καὶ 12ον) Ὕμνοι συνταχθέντες παρὰ τῶν πρώτων Χριστιανῶν εἰς Χριστὸν ὡς εἰς Θεὸν ψαλλόμενοι, οἱ τότε καλούμενοι «ᾠδαὶ πνευματικαί», πρὸς διάκρισιν τῶν ἐθνικῶν Ἑλληνικῶν ᾠδῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἱστορεῖ ὁ Πλίνιος ὁ Νεώτερος, διοικητὴς τῆς Βυθινίας κατὰ τὸ 103 μ.Χ., ἐν τῇ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τραϊανὸν 97ῃ ἐπιστολῇ του. 13ον) Ὁ Τριαδικὸς ἢ Ἐπιλύχνιος Ὕμνος, «Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης». Καὶ 14ον) Ὁ Ὕμνος «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία», ὁ ὁποῖος ἐψάλλετο ἐν τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀδελφοθέου Ἰακώβου μέχρι τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἰουστινιανοῦ, ὁπότε ἀντ' αὐτοῦ καθιερώθη καὶ μέχρι σήμερον ψάλλεται κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ὁ Χερουβικὸς Ὕμνος, «Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες», ἐξαιρέσει τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ὁπότε καὶ μόνον τώρα ψάλλεται ὁ ὕμνος «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία». Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων ὕμνων καταλέγεται καὶ ὁ Ὕμνος τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων (340-397), «Σὲ ὑμνοῦμεν, Σὲ εὐλογοῦμεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε καὶ δεόμεθά Σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν», ὅστις διὰ πρώτην φορὰν ἐψάλη ἐν πλήρει συναθροίσει Χριστιανῶν κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου ὑπὸ τοῦ συγγραφέως καὶ συνθέτου αὐτοῦ, ὁ καὶ ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ ἢ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ Λατινιστὶ ψαλλόμενος «TE DEUM LAUDAMUS». 16ον) Μερικοὶ Ἐπιτάφιοι ὕμνοι, οἱ ὁποῖοι ἐποιήθησαν καὶ ἐψάλησαν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πρώτων Χριστιανῶν κατὰ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου καὶ κατὰ τὸν Ἐνταφιασμὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Οἱ ἀνωτέρω λοιπὸν ἀναφερόμενοι ὕμνοι προσετέθησαν εἰς τὴν χρῆσιν τῆς λατρείας μας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐξαιρέσει τοῦ «Σὲ ὑμνοῦμεν, Σὲ εὐλογοῦμεν», προστεθέντος ὡς εἴδομεν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου περὶ τὰ 340-397 μ. Χ.

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομή σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομήν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως καὶ ἀνεξαιρέτως δι' ὅλους.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ

Το ἐν Βοστώνῃ ἄνοιγμα τῆς Διαθήκης τοῦ πρό τινος ἀποθανόντος μεγάλου φιλανθρωπιστοῦ George Peabody Gardner ἐβεβαίωσε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ εὐσεβὴς ἐκεῖνος Ἐπισκοπιανός, ὁ τόσον ἀκούραστος καὶ γλυκὺς κοινωνικὸς ἐργάτης, ἐπὶ περιουσίας του ἑκατὸν χιλιάδων δολλαρίων, ἀφῆκε 35,000 δολλάρια ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων καὶ ὑπερηλίκων κληρικῶν τοῦ Δόγματός του, ὑπὲρ τῶν Ἱερέων ποὺ πίπτουν πολλάκις εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἐπάνω εἰς τὸ καθῆκον των. Ἡ θαυμασία αὐτὴ χειρονομία τοῦ κ. Gardner μᾶς κάμνει νὰ μελαγχολῶμεν σκεπτόμενοι ὅτι ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των πόσοι ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας ἔπεσαν καὶ ἄλλοτε καὶ τώρα ἀσθενεῖς καὶ τραυματισμένοι καί πόσοι ἀκόμη θὰ πέσουν χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὰ μέσα νὰ τοῖς φανῶμεν χρήσιμοι ὡς ὀργάνωσις. Ὑπάρχουν πολλοὶ κληρικοί μας καὶ διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι καίτοι αἰσθάνονται τραχὺν τὸν ἀγῶνα των, καίτοι βλέπουν τὰς δυνάμεις των νὰ τοὺς ἐγκαταλείπουν, καίτοι εἶναι ὑπερήλικες καὶ ἀσθενεῖς, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις ἠναγκασμένοι νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ ὑποφέρουν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ εὑρεθῇ ὁ τρόπος νὰ βοηθηθῇ ὁ μεγαλόνους Ἀρχηγός μας εἰς τὰς ὡραίας προσπαθείας του ὅπως ὀργανώσῃ ἀνάλογον Ταμεῖον, χάριν τῶν ὑπερηλίκων καὶ ἀναπήρων Διδασκάλων καὶ Κληρικῶν μας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐπιστρατευθῇ καὶ ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία διὰ νὰ εὑρεθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἕνας ὁμογενὴς Gardner.

— ✦ —

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Θὰ ἔπρεπε κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἱ. Μυστηρίου τοῦ Γάμου νὰ ἐπικρατῇ μία ὁμοιόμορφος τάξις καὶ νὰ μὴ γίνεται ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γίνεται σχετικῶς μὲ τὸ λεγόμενον «κοινὸν ποτήριον.» Παρετηρήσαμεν καὶ παρατηροῦμεν ὅτι ἄλλοι Ἱερεῖς μας εἰς τὸ λεγόμενον «κοινὸν ποτήριον,» τὸ συμβολίζον ὅτι κοιναὶ θὰ εἶναι τόσον αἱ χαραὶ ὅσον καὶ αἱ λύπαι τῶν νεονύμφων, προσθέτουν καὶ ἄρτον, ἄλλοι δίδουν ἀπὸ τὸ κοινὸν ποτήριον καὶ εἰς τοὺς παρανύμφους, ἄλλοι χρησιμοποιοῦν κοχλιάριον καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ὅπως ὅμως βλέπομεν, εἰς τὴν σχετικὴν διάταξιν ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Εὐχολογίῳ, ἀναφέρεται ὅτι ὁ οἶνος τοῦ γάμου δίδεται μόνον εἰς τοὺς νεονύμφους καὶ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ ποτηρίου χωρὶς ἄρτον καὶ χωρὶς χρησιμοποίησιν Ἱ. Λαβίδος, οὐχὶ δὲ καί εἰς τοὺς παρανύμφους. «Λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ τρίτου πρῶτον τῷ ἀνδρὶ καὶ αὖθις τῇ γυναικί,» ἀναφέρει ἐπί λέξει τὸ Ἱ. Εὐχολόγιον. Εἶναι ὅθεν ἀνάγκη νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ ὁμοιόμορφον καὶ εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Ἱ. Μυστηρίου τοῦ Γάμου ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα. Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι οἱ εὐλαβέστατοι ἐφημέριοί μας θὰ προσέξουν καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Ἐν ἀρκετὰ σοβαρὸν ποσόν, τριακοσίας χιλιάδας δολλάρια, ἐζήτησεν ὅπως ἔχῃ ἐφέτος ἐντὸς ἓξ μηνῶν τὸ Κέντρον τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας χάριν τῆς Ἱεραποστολῆς της. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι δὲν παρῆλθον ἀκόμη οἱ τέσσαρες μῆνες ἀφ' ὅτου ἤρχισεν ἡ σχετικὴ ἐκστρατεία καὶ ἐμαζεύθησαν 264,000 δολλάρια, μὲ τὴν ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι ἐντὸς τῶν δύο ὑπολοίπων μηνῶν θὰ μαζευθοῦν καὶ αἱ ἄλλαι τριάκοντα ἓξ χιλιάδες. Αἱ Κοινότητες καὶ γενικῶς τὸ ἐκκλησιαζόμενον κοινὸν ἔσπευσαν νὰ κάμουν ὅ,τι ἦτο δυνατόν, ἀποστέλλουσαι ἀμέσως τὴν προσφοράν των εἰς μετρητὰ ἢ εἰς δηλώσεις ἐγκύρους. Διότι ὁ θεσμὸς τῆς Ἱεραποστολῆς εἶναι θεσμὸς ἱερώτατος. Ἡ Ἐπισκοπιανὴ Ἐκκλησία ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ πληθυσμοῦ δύο ἑκατομμυρίων διατηρεῖ 20 Ἐπισκόπους μισιοναρίους καὶ 4600 Ἱερεῖς μισιοναρίους, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶνε νὰ ἐπισκέπτωνται ἀποκλειστικῶς τοὺς Ἐπισκοπιανοὺς τῶν περιφερειῶν οἱ ὁποῖοι, διὰ λόγους οἰκονομικούς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συντηρήσουν διαρκῶς Ἱερεῖς τοῦ δόγματός των. Ἔστω δηλαδὴ καὶ ἐὰν εἶναι ἐλάχιστοι Ἐπισκοπιανοὶ εἰς μίαν πόλιν ἢ εἰς μίαν ἀπομεμακρυσμένην ἀγροτικὴν περιφέρειαν, θὰ τύχουν τῆς παρακολουθήσεως τῶν μισιοναρίων τοῦ δόγματός των, ἀπαραιτήτως. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι συντόμως θὰ εὕρωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ μέσα διὰ νὰ παρακολουθῶμεν τοὐλάχιστον μίαν φορὰν τὸ ἔτος διὰ μισιοναρίων τοὺς ἀνὰ τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς Ἀμερικῆς εἰς διαφόρους ἀγροτικὰς περιοχάς, καὶ μεταλλεῖα καὶ ἀγροκτήματα καὶ ἀπομεμακρυσμένας παραλίας σκορπισμένους ὁμογενεῖς μας, τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἔχουν ἰδιαίτερον ἱερέα καὶ ἰδιαίτερον Ναόν.

— ✦ —

ΤΑ ΤΡΙΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ

Τὰ θλιβερὰ ἀτυχήματα τῶν τριῶν ὑποβρυχίων, τοῦ Ἀμερικανικοῦ, τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ τελευταίως δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ λυπήσουν καὶ τοὺς ἀγαπητούς μας ὁμογενεῖς. Ἡ τραγωδία αὐτή, ἡ ἀπελπισία τῶν θυμάτων τῶν τριῶν ὑποβρυχίων καὶ ὁ πόνος τῶν οἰκογενειῶν καὶ συγγενῶν τῶν θυμάτων, συνεκίνησε βαθύτατα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν. Ἄνθρωποι κατ' ἐξοχὴν θαλασσινοί, οἱ ὁμογενεῖς ἔχουν γνωρίσει καλῶς τὰς χαρὰς καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις τῆς θαλάσσης, τὴν ὁποίαν πολὺ ἐπιτυχῶς ὠνόμασε «πλανέτραν» ἡ λαϊκὴ Μοῦσα· ἔχουν πενθήσει πολλάκις διὰ σκληρὰς ἀπωλείας. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ τραγωδίαι τοῦ «Σκουάλους», τῆς «Θέτιδος» καὶ τοῦ «Φοίνικος» μὲ τοὺς πολλοὺς ἥρωας ναύτας ποὺ τόσον προώρως ἐκάλυψεν ὁ ὑγρὸς τάφος εὑρίσκουν τοὺς ὁμογενεῖς μας πλησιέστερον πρὸς τὸ πένθος τοῦ Ἀμερικανικοῦ, τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ. Συμμετέχοντες θερμότατα εἰς τὸν πόνον τῶν ἀτυχησασων οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων τῶν τριῶν ὑποβρυχίων, εὐχόμεθα ἐν τῷ μεταξὺ ὅπως ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ καταπαύσουν τελείως οἱ πόλεμοι οὕτως ὥστε τὰ ἐξ ὑποβρυχίων ἀτυχήματα νὰ εἶνε ὀλιγώτερα.

'Αρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδου

Ο ΑΜΒΩΝ

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΣΚΗΤΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Λαϊκὰ Ταμιευτήρια. — 'Οποία ἡ ἀποστολή των. — Σχολικὰ Ταμιευτήρια. — 'Ασφάλειαι ζωῆς καὶ ἀσφαλιστικὰ Συμβόλαια. — Μία ὡραία εἰκὼν ἑνὸς καλοῦ ζωγράφου. — 'Η θεωρία τοῦ «ἔχει ὁ Θεός». — 'Ημεῖς εἴμεθα οἰκονόμοι; — «Πᾶν μέτρον ἄριστον». — 'Η οἰκονομία καθ' ἑαυτὴν εἶναι πλοῦτος. — Ἄς ἀναπτύξωμεν τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς οἰκονομίας.

ΜΕΡΟΣ Βον.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΣΚΗΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

'Αφοῦ ἀνεπτύξαμεν εἰς τὸ κήρυγμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τί εἶνε οἰκονομία, θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον πῶς πρέπει νὰ ἐξασκῆται αὕτη, διὰ νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα:

ΛΑΪΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

'Υπῆρχεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος δὲν εἶχε καὶ μεγάλην ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ Λαϊκὰ Ταμιευτήρια, διότι, βέβαια, εὑρέθησαν Κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι δὲν προυνόουν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς περιουσίας τῶν ὑπηκόων των. Σήμερον ὅμως καὶ μάλιστα ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ὅλα τὰ ἀνεπτυγμένα κράτη λαμβάνουν ἀρκετὰ μέτρα—ὅσον εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατὸν—διὰ νὰ προστατεύουν τὰς μὲ ἱδρῶμα κερδιζομένας οἰκονομίας ποὺ καταθέτουν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰς τραπέζας. 'Απλοποίησαν τὰς διατυπώσεις τῶν καταθέσεων καὶ ἀναλήψεων καὶ ἀπήλλαξαν τὰς καταθέσεις ἀπὸ τὴν φορολογίαν. Ὥστε ἐκεῖ καὶ ὁ συντηρητικώτερος ἀκόμη ἠμπορεῖ, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀφόβως, νὰ ἐμπιστεύηται τακτικῶς τὰς οἰκονομίας του διὰ νὰ προσφύγῃ ἀργότερον, κατὰ τὰς δυστυχισμένας ἡμέρας, ἢ ὅταν ἔλθῃ ἡ ἐποχὴ νὰ μορφώσῃ τὰ τέκνα του ἢ νὰ βοηθήσῃ δυστυχοῦντας συγγενεῖς του ἢ νὰ συνεισφέρῃ δι' ἕνα καλὸν καὶ εὐγενῆ σκοπόν.

ΣΧΟΛΙΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

'Αναπτύσσων τὸ θέμα τοῦτο δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ μὴ συστήσω καὶ τὰ Σχολικὰ Ταμιευτήρια. Ἔχουν μεγάλην, θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν σημασίαν. 'Εκεῖ, κατὰ τὴν μικρὰν μαθητικὴν ἡλικίαν διδάσκεται καὶ ἐν τῇ πράξει ἡ οἰκονομία καὶ ἀναπτύσσεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὸ παιδίον μία καλὴ συνήθεια ἡ ὁποία μένει ἀνεξάλειπτος εἰς τὸν κατόπιν βίον τοῦ ἀνθρώπου.

Δι' αὐτὸ οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἐνθαρρύνουν τὰ τέκνα των εἰς τὸ νὰ καταθέτουν τακτικῶς εἰς τὰ Σχολικὰ Ταμιευτήρια τῶν Δημοσίων Σχολείων εἰς τὰ ὁποῖα πηγαίνουν. Καὶ τὸ πλέον ἀσήμαντον ποσὸν ποὺ οἰκονομεῖ κανεὶς ἠμπορεῖ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ σπουδαίως κάποτε.

Πολλὰ παιδία ἐξυπηρετήθησαν μεγάλως ἀπὸ τὰς ὀλίγας δεκάρας ποὺ εἶχον ἐξοικονομήσει διὰ μέσου τῶν Σχολικῶν Ταμιευτηρίων. Τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ποσὰ ἔσωσαν πολλάκις οἰκογενείας. Αὐτὸ ἔδειξαν τοὐλάχιστον αἱ στατιστικαὶ κατὰ τρόπον ἀδιάψευστον.

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ

Τρίτον μέσον οἰκονομίας θετικῆς τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε νὰ συστήσῃ κανεὶς μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν εἶναι σήμερον καὶ αἱ ἀσφάλειαι ζωῆς. Εἶναι τόσα πολλὰ τὰ ἀπρόοπτα καὶ τὰ ἀτυχήματα ποὺ συμβαίνουν εἰς τὰς μεγάλας, ἰδίως, πόλεις, ὥστε ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ νὰ ἀποδεικνύηται ὅτι κάθε προνοητικὸς γονεὺς ὀφείλει νὰ σκέπτηται τί θὰ γίνουν τὰ τέκνα του ἢ στενώτεροι συγγενεῖς του ἐὰν πρὸς στιγμὴν στερηθοῦν αἰφνιδίως τοῦ ἐπιγείου προστάτου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτῶνται.

Εἶνε ἡ ἀλήθεια ὅτι «ἔχει ὁ Θεός»· πλὴν ὁ Θεὸς βοηθεῖ πολὺ περισσότερον ἐκείνους ποὺ κινοῦν καὶ τὸ χέρι των. Κάθε εἶδος σοβαρᾶς ἀσφαλείας εἶνε ἄξιον συστάσεως. Καὶ ὅμως εἰς πλήρη εἰκοστὸν αἰῶνα ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν πιστεύουν εἰς ἀσφαλείας ζωῆς, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπρόοπτα.

Ἕνας ζωγράφος τῆς πόλεως ταύτης ἐζωγράφισε τελευταίως εἰκόνα ὡραίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας κύριος φέρει τραπεζικὴν ἐπιταγὴν πρὸς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τὴν ἑπομένην τοῦ αἰφνιδίου θανάτου πατρὸς — προστάτου πολυμελοῦς οἰκογενείας. 'Η μορφὴ τοῦ κυρίου ἀπεικονίζεται ὡς γλυκεῖα μορφὴ ἀγγέλου κατερχομένου νὰ βοηθήσῃ ὑλικῶς καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰ ὀρφανὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός των. Κάτωθεν τῆς εἰκόνος ἀναγράφεται:—«'Ασφάλειαι ζωῆς».

ΗΜΕΙΣ ΕΙΜΕΘΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΙ;

'Αλλ' ἡμεῖς ἔχομεν ἆρά γε τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ὄψει; 'Εξασκοῦμεν λογικὴν καὶ σώφρονα οἰκονομίαν ὄχι μόνον εἰς τὸ χρῆμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς δυνάμεις μας τὰς φυσικὰς καὶ εἰς τὸν καιρόν; 'Ατυχῶς, ὄχι. Δὲν γνωρίζομεν τί θὰ πῇ: «πᾶν μέτρον ἄριστον».

Ἡ ἐξοδεύομεν καὶ καταδαπανῶμεν ἄσκεπτα τὸν καιρόν μας, τὰς δυνάμεις μας, τὸ χρῆμά μας, ἢ κατακυριευόμεθα τελείως ἀπὸ αὐτά. Δὲν γνωρίζομεν μεσότητας. Καὶ ἄλλος μὲν ἐργάζεται εἴκοσι ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει ὅτι θὰ μετανοήσῃ διὰ τοῦτο ἀργὰ ἢ γρήγορα, διότι ἡ φύσις εἶναι αὐστηρὰ πάντοτε καὶ δὲν λησμονεῖ εὔκολα τὰς εἰς βάρος της παραβάσεις. Ἄλλος καταδαπανᾷ τὰς δυνάμεις του ἐκεῖ ποὺ δὲν πρέπει καὶ ἄλλος πίπτει ἢ εἰς τὸ ἓν ἄκρον ἢ εἰς τὸ ἄλλο. Γίνεται ἢ ἄσκεπτος σπάταλος ἢ ἀσυλλόγιστος πλεονέκτης. Δὲν θὰ περάσῃ ὅμως πολὺς καιρὸς καὶ θὰ θερίσῃ ὅ,τι ἀκριβῶς ἔσπειρεν. Αὐτὸς εἶνε ὁ Νόμος τῆς ζωῆς.

ΑΝΑΠΤΥΞΩΜΕΝ ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

'Αλλ' ἂς σκεφθῶμεν καλύτερον. 'Η ἀληθὴς καὶ λογικὴ οἰκονομία ἀποτελεῖ τὸ ἀρραγὲς θεμέλιον ὅλων τῶν μεγάλων ἔργων ὅπως βλέπομεν παντοῦ γύρω μας, εἰς τὴν ἐποχὴν μάλιστα αὐτήν. 'Η οἰκονομία συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἐλαττώνῃ

Ἱερέως Ν. Ἠλία

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

«Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἐστιν ἐμή, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα Αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.»—(Ἰωάν. ζ' 16-17).

Ἡ ἀλήθεια τῆς ἁγίας μας θρησκείας ἀποδεικνύεται μὲ μακρὰν σειρὰν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν ἀποδείξεων, αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν νὰ πληροφορήσουν περὶ αὐτῆς πάντα ἄνθρωπον. Πολλὰ εἶναι τὰ βιβλία, ἅτινα ἐγράφησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν καὶ δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡλίου φαεινότερον ἡ ἀλήθεια τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν πλεῖστοι ἄπιστοι καὶ πολέμιοι τῆς θρησκείας μας.

Αἱ ἱστορικαὶ ἐν τούτοις καὶ θεωρητικαὶ ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀληθείας τῆς θρησκείας μας εἶναι ἐπαρκεῖς. Χρειάζεται ὅμως καὶ μία ἄλλη ἀπόδειξις πρακτικὴ ἢ πειραματική, ἡ διὰ τῆς ὑποταγῆς δηλ. εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ κατανόησις τῶν θείων ἀληθειῶν τῆς θρησκείας μας. Αὐτὴν τὴν ἀπόδειξιν προβάλλει ὁ Κύριος ἡμῶν εἰς τοὺς ἀπιστοῦντας αὐτῷ Ἰουδαίους: «Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμή, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς ἐμῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ».

Ἡ ἰδική μου διδασκαλία, ἔλεγεν εἰς αὐτούς, τὴν ὁποίαν ἀκούετε καὶ θαυμάζετε, δὲν εἶναι ἰδική μου, ἀλλὰ τοῦ Πατρός μου τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος μὲ ἔστειλεν εἰς τὸν κόσμον. Ἐάν τις θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημά Του, αὐτὸς θὰ γνωρίσῃ περὶ τῆς διδασκαλίας μου, ἂν ὄντως εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἢ ἐγὼ ἀφ' ἑαυτοῦ μου διδάσκω αὐτήν.

Οἱ Ἰουδαῖοι, ὡς γνωστόν, δὲν ἦσαν ἄνθρωποι καλὰς σχέσεις ἔχοντες μὲ τὸν Θεόν. Ἑπομένως, ἂν καὶ «οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος» (Ἰω. ζ' 46), ἂν καὶ ἐποίει θαυμαστὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐμαρτύρουν περὶ Αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲν ἐπίστευον εἰς Αὐτόν. Δι' αὐτὸ καὶ ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός: «Ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν» (Ἰω. ι' 25-26) δηλ. σεῖς δὲν πιστεύετε εἰς ὅσα βλέπετε καὶ ἀκούετε διότι δὲν εἶσθε ὀπαδοί μου, διότι δὲν κάμνετε ὑπακοὴν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὄχι δὲ μόνον δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἀλλά, τὸ χειρότερον, ἐσκέπτοντο καὶ νὰ τὸν ἐξοντώσουν, ὅπερ καὶ ἐπέτυχον ἐν τέλει.

Ὦ! οὐδὲν τυφλώνει τόσον τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, ὅσον ἡ διὰ τῆς ἁμαρτίας ἀπομάκρυνσίς του ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἁμαρτία κλείει τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ θεῖον φῶς καὶ αἱ θεῖαι ἀλήθειαι τῆς θρησκείας μας φαίνονται εἰς αὐτὸν μωρίαι. «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί» γράφει ὁ θεῖος Παῦλος (Α' Κορ. α' 17), ἤτοι τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου διὰ τοὺς ἀπίστους εἶναι μωρία. Καὶ κατωτέρω λέγει: «ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι...» (Αὐτόθι β' 14), ἤτοι ὁ σαρκικὸς ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, δὲν παραδέχεται ὡς ἀληθῆ καὶ ὀρθὰ ὅσα τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀπεκάλυψεν εἰς ἡμᾶς, διότι θεωρεῖ αὐτὰ παράλογα καὶ γελοῖα. (Πρβλ. Β. Κορινθ. δ' 3-4).

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ πιστὸς Χριστιανός, ὁ ζῶν ζωὴν ἀφιερώσεως εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἔχων ἀκλόνητον πίστιν εἰς Χριστόν, ἐὰν τυχὸν ἐμπλακῇ εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπομακρυνθῇ ὄντως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, χάνει βαθμηδὸν τὴν πίστιν του καὶ βυθίζεται εἰς τὴν ἀμφιβολίαν. Δι' αὐτό, ἐὰν Χριστιανός τις μᾶς εἴπῃ ὅτι ἤρχισε νὰ ἀμφιβάλῃ δυνάμεθα ἀφόβως νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν: Τί ἔπραξες; Ἀσφαλῶς θὰ ἀνακαλύψωμεν τότε ὅτι ἔχει ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἁμαρτίαν καὶ αὐτὴ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὴν δυσπιστίαν καὶ ἀμφιβολίαν εἰς τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦτο δὲ συμβαίνει διότι ἡ ψυχὴ τοῦ ἁμαρτάνοντος κλείει καὶ γίνεται ἀναίσθητος εἰς τὴν ἐπ' αὐτῆς μυστηριώδη ἐπίδρασιν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός, «ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. β', 4), δὲν παύει, δὲν ἡσυχάζει, ἀλλ' ἐργάζεται διαρκῶς διὰ νὰ φέρῃ πάντας εἰς ὑποταγὴν εἰς τὸ ἅγιον θέλημά Του καὶ κάμνῃ προσιτὰς εἰς πάντας τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου Του: «Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι (Ἰω. ε' 17) εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅτε ἔζη ἐπὶ τῆς γῆς. Ναί, ἐργάζεται ὁ Κύριος ἡμῶν, οὐδέποτε παύων νὰ φωνάζῃ εἰς τὰ ὦτα τῆς ψυχῆς ἑκάστου ἀνθρώπου καὶ νὰ κρούῃ τὴν θύραν αὐτῆς διὰ νὰ εἰσέλθῃ καὶ φέρῃ αὐτὴν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας Του καὶ τὴν γεμίσῃ μὲ ἀληθινὴν εὐτυχίαν. «Ἰδοὺ ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν...» (Ἀποκ. γ' 20).

Ὅταν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ψυχήν μας, μᾶς φωτίζει, ὥστε νὰ ἐννοήσωμεν, τὸ κατὰ δύναμιν, ὅλα ὅσα ὁ νοῦς μας ἀποκρούει ὡς λογικῶς ἀδύνατα, ἐφ' ὅσον χρόνον εὑρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ, οἱ σχετιζόμενοι μετ' Αὐτοῦ διὰ τῆς μιμήσεως τοῦ καλοῦ Αὐτοῦ παραδείγματος, αὐτοὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸν ἀκούσουν καὶ τὸν πιστεύσουν. «Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει» εἶπεν ὁ Κύριος ἡμῶν. (Ἰω. ι' 27).

Ἄπιστός τις ἐπλησίασε διάσημον ἱεροκήρυκα καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν νὰ τῷ λύσῃ σειρὰν γραπτῶν ἐρωτημάτων, ἵνα κατόπιν γίνῃ χριστιανός. Ὁ ἱεροκήρυξ εἶπεν εἰς τὸν ἄπιστον πρῶτον νὰ γίνῃ Χριστιανὸς καὶ κατόπιν νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν λύσιν τῶν ἐρωτημάτων του. Ὁ ἄπιστος ἔφυγε καὶ ἔκαμεν ὡς ὑπέδειξεν εἰς αὐτὸν ὁ ἱεροκήρυξ. Μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ καιροῦ ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὸν ἱεροκήρυκα, πιστὸς ἤδη, καὶ ηὐχαρίστει αὐτὸν διὰ τὴν ὡραί-

---

τοὺς πολέμους καὶ νὰ προάγῃ τὰς κοινωνίας καὶ τὰ Ἔθνη. Πρόχειρον παράδειγμα ἡ Ἑλβετία ὅπου ἐξασκεῖται μία οἰκονομία λογικὴ καὶ σώφρων. Ἡ οἰκονομία καθ' ἑαυτὴν εἶνε πλοῦτος, διότι περικόπτει τὰ μὴ ἀπαραίτητα ἔξοδα.

Οἱ γονεῖς ἰδιαιτέρως ἂς διδάξωμεν λογικὴν οἰκονομίαν εἰς τὰ παιδιὰ ἀπὸ μικρὰν ἡλικίαν διὰ νὰ γίνῃ αὕτη συνήθεια εἰς αὐτά. Ἀλλά, συγχρόνως, ἂς δώσωμεν εἰς αὐτὰ καὶ τὸ καλὸν παράδειγμα. Αἱ μητέρες ἰδιαίτατα ἂς διδάξουν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς τὰ τέκνα των νὰ καταγίνωνται μόνα των εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν φορεμάτων των, εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῶν τοῦ οἴκου καὶ εἰς τὴν περικοπὴν ὅλων τῶν περιττῶν δαπανῶν. Εἶνε τοῦτο ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἀπάντησις τῆς συγχρόνου κοινωνίας, τὸ συνιστᾷ δὲ καὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ὅταν λέγῃ:

«συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα
ἵνα μή τι ἀπόληται.»

αν προτροπήν του. Ὁ ἱεροκήρυξ τὸν συνεχάρη καὶ ἐζήτησε νὰ τοῦ λύσῃ τώρα τὰ ἐρωτήματα. Ἀλλ' ὁ ἄλλοτε ἄπιστος εἶπεν: «Ὦ! αὐτὰ ἐλύθησαν μόνα των! Δὲν ἔχω πλέον καμμίαν ἀμφιβολίαν».

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς διὰ τῆς ὑποταγῆς του εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐδέχθη τὸ Πνεῦμα Αὐτοῦ, ἐφωτίσθη ὑπ' Αὐτοῦ καὶ ἐννόησεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρότερον τῷ ἐφαίνοντο ἐντελῶς ἀπίστευτα.

Ὅρος λοιπὸν ἀπαραίτητος πρὸς κατανόησιν τῆς ἀληθείας τῆς θρησκείας μας εἶναι νὰ κρατῶμεν τὴν πρέπουσαν στάσιν ἀπέναντι τοῦ θεαρέστου βίου μας, ἀνοικτὴν εἰς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὴν ψυχήν μας.

Αὐτὸ εἶναι ἐντελῶς φυσικόν. Διὰ νὰ ἀκούσωμεν μουσικὴν ἢ διάλεξιν ἀπό τινα Ραδιοφωνικὸν σταθμὸν δὲν ἀρκεῖ νὰ στέλλῃ ἐκεῖθεν ὁ πομπὸς τὰ φωνογόνα ἠλεκτρικὰ κύματα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν καὶ τὸν δέκτην μας ἀνοικτόν, διὰ νὰ δέχεται τὰ πεμπόμενα κύματα. Ἔχοντες κλειστὸν τὸν δέκτην μας δὲν αἰσθανόμεθα τίποτε, ἂν καὶ ὁ πομπὸς ἀδιακόπως ἐργάζεται.

Κατ' ἀνάλογον τρόπον, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἄλλος πομπός, ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς ψυχῆς παντὸς ἀνθρώπου καὶ ἀποκαλύπτει εἰς αὐτὸν τὰς θείας ἀληθείας. Ἐὰν ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ πληροφορηθῇ ἀκραδάντως περὶ τῶν ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου, σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει ἀνοικτὴν τὴν ψυχήν του εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δι' ὑποταγῆς εἰς τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ θέλημα. Διὰ νὰ φωτισθῇ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε νὰ λάβῃ ἐπίγνωσιν τῶν ὑπερφυσικῶν ἀληθειῶν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, πρέπει νὰ κάμῃ δεκτικὴν δι' αὐτὰς τὴν ψυχήν του διὰ τῆς παραδόσεώς του εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πειραματικῶς πληροφορεῖται τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ δοκιμάζει τὴν γλυκύτητα τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως, γίνεται θερμὸς ὀπαδὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δύναται οὗτος νὰ ἀκούσῃ πλεῖστα σοφιστικὰ ἐπιχειρήματα καὶ εἰρωνικὰ ἐπιφωνήματα ἀπὸ τοὺς τυφλώττοντας καὶ ἐν ἁμαρτίαις ζῶντας ἀπίστους, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ διασαλεύσουν τὴν πίστιν του, ἀλλ' αὐτὸς ἀπαντᾷ εἰς αὐτούς: «Ἕν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὤν, ἄρτι βλέπω» (Ἰωάν. θ' 25).

Καὶ πράγματι, ὅπως ὁ ἐκ γεννετῆς τυφλὸς μετὰ τὴν θεραπείαν του δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ πίστιν εἰς τὰς κατὰ τοῦ Ἰησοῦ κατηγορίας τῶν Φαρισαίων καὶ ὤκτειρεν αὐτούς, οὕτω καὶ ὁ ἰαθεὶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ γενόμενος **νέον κτίσμα** (Β' Κορ. ε' 17) δὲν δύναταί ποτε νὰ δώσῃ πίστιν εἰς τὰ σοφίσματα τῶν ἀπίστων, τοὺς ὁποίους καὶ οἰκτείρει διὰ τὴν πώρωσίν των.

Δύναται ἀκόμη ὁ Χριστιανὸς αὐτός, ὁ πειραματικῶς δεχθεὶς τὴν ἀλήθειαν τῆς θρησκείας μας καὶ ἔχων ἐσωτερικὴν περὶ αὐτῆς πληροφορίαν, νὰ ὑποστῇ ζημίας, διωγμούς, διαφόρους κακοπαθείας καὶ θάνατον ἀκόμη χάριν τῆς πίστεώς του. Δὲν τὰ φοβεῖται ὅλα αὐτά, διότι γνωρίζει καλῶς εἰς ποῖον Κύριον ἔχει πιστεύσει (Β' Τιμ. α' 12).

Αὐτὴν τὴν πληροφορίαν περὶ τῆς πίστεώς εἶχον οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν ὁποίων τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀφοβίαν θαυμάζομεν. Τοιαύτην ἐσωτερικὴν πληροφορίαν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς πίστεώς μας ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΠΟΚΤΗΜΑ

Η ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς ἐν τῇ μερίμνῃ της ὅπως γνωρίσῃ εἰς ὅλον τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς τὴν ζωὴν τῶν μελλόντων αὐτοῦ Ἱερέων καὶ Διδασκάλων, προητοίμασε Κινηματογραφικὴν Ταινίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἰκονίζεται μὲ ὅλας τὰς δυνατὰς λεπτομερείας ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνησις τῆς Σχολῆς, πῶς ζοῦν, πῶς σπουδάζουν, πῶς μορφώνονται εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν οἱ μέλλοντες Ἱερεῖς καὶ Διδάσκαλοι.

Ἡ Κινηματογραφικὴ αὐτὴ Ταινία θὰ προβληθῇ ἐντελῶς δωρεὰν εἰς τὰς Κοινότητας αἱ ὁποῖαι ἔχουν αἰθούσας. Εἰς οὐδὲν ἔξοδον θὰ ὑποβληθοῦν αἱ Κοινότητες. Ἀκόμη καὶ τὰ Προγράμματα ἐτυπώθησαν καὶ θὰ σταλοῦν εἰς αὐτὰς ἕτοιμα ἀπὸ τὴν Σχολήν.

Ἡ σειρὰ τῆς προβολῆς τῆς Κινηματογραφικῆς Ταινίας «Ἡ Ζωὴ εἰς τὴν Προπαρ. Θεολογικὴν Σχολὴν» θὰ εἶναι ὡς ἑξῆς:

14 Ἰουλίου, Παρασκευή, Καθεδρικὸς Ναὸς Νέας Ὑόρκης.
15 Ἰουλίου, Σάββατον, Ἅγιος Νικόλαος, Newark, N. J.
16 Ἰουλίου, Κυριακή, Ἅγ. Δημήτριος, Jersey City, N. J.
17 Ἰουλίου, Δευτέρα, Εὐαγγελισμός, Jersey City, N. J.
18 Ἰουλίου, Τρίτης, Εὐαγγελισμός, Philadelphia, Pa.
19 Ἰουλίου, Τετάρτη, Ἅγ. Γεώργιος, Philadelphia, Pa.
20 Ἰουλίου, Πέμπτη, Εὐαγγελισμός, Baltimore, Md.
21 Ἰουλίου, Παρασκευή, Ἁγία Σοφία, Washington, D. C.
22 Ἰουλίου, Σάββατον, Ἅγ. Κωνσταντῖνος, Washington, D. C.
23 Ἰουλίου, Κυριακή, Harrisburg, Pa.
24 Ἰουλίου, Δευτέρα, Ἁγία Τριάς, Altoona, Pa.
25 Ἰουλίου, Τρίτη, Κοίμησις, Johnstown, Pa.
26 Ἰουλίου Τετάρτη, Ἅγ. Νικόλαος, Pittsburgh, Pa.
27 Ἰουλίου, Πέμπτη, Ὑπαπαντή, E. Pittsburgh, Pa.
28 Ἰουλίου, Παρασκευή, Ἁγ. Τριάς, Pittsburgh, Pa.
29 Ἰουλίου, Σάββατον, Ἁγ. Πάντων, Cannonsburgh, Pa.
30 Ἰουλίου, Κυριακή, Ἁγίων Πάντων, Weirton, W. Va.
1 Αὐγούστου, Ἅγ. Χαράλαμπος, Canton, Ohio.
2 Αὐγούστου, Ἁγία Τριάς, Canton, Ohio.
3 Αὐγούστου, Ἅγ. Ἰωάννης, Youngstown, Ohio.
4 Αὐγούστου, Ἅγιος Νικόλαος, Youngstown, Ohio.
5 Αὐγούστου, Εὐαγγελισμός, Akron, Ohio.
6 Αὐγούστου, Ἅγ. Κωνσταντῖνος, Mansfield, Ohio.
7 Αὐγούστου, Ἅγ. Γεώργιος, Massillon, Ohio.
8 Αὐγούστου, Εὐαγγελισμός, Columbus, Ohio.
9 Αὐγούστου, Εὐαγγελισμός, Dayton, Ohio.
10 Αὐγούστου, Ἁγ. Τριάς, Cincinnati, Ohio.
11 Αὐγούστου, Ἅγιος Νικόλαος, Cincinnati, Ohio.
12 Αὐγούστου, Ἅγιος Δημήτριος, Warren, Ohio.
13 Αὐγούστου, Ἁγ. Τριάς, Indianapolis, Ind.
14 Αὐγούστου, Ἅγιος Κωνσταντῖνος, East, St. Louis, Ill.
15 Αὐγούστου, Ἅγ. Νικόλαος, St. Louis, Missouri.

Διὰ τὰς ἄλλας Κοινότητας θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τοῦ Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχηται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαρίων δι' ἕν ἔτος, προπληρωμένων.

Ι. Α. Παπαδοπούλου

ΕΝ ΤΡΟΜΕΡΟΝ ΠΑΘΟΣ

Ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει πάθος περισσότερον καταστρεπτικὸν ἀπὸ τὸν φθόνον, ὁ ὁποῖος ἐμφυτεύεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ ὁποῖος, ἐνῷ προξενεῖ ἐλαχίστην λύπην εἰς τοὺς ἄλλους, βλάπτει κυρίως αὐτὸν τοῦτον τὸν φθονερόν.

Διότι καθὼς ἡ σκωρία καταστρέφει τὸν σίδηρον, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ φθόνος καταστρέφει τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένην ἀνθρωπίνην ψυχήν. Μᾶλλον δὲ εἰπεῖν, καθὼς αἱ ἔχιδναι λέγουν ὅτι γεννῶνται ἀφοῦ κατασπαράξουν τὴν κυοφορήσασαν αὐτὰς μητρικὴν γαστέρα, οὕτω καὶ ὁ φθόνος γεννώμενος καταστρέφει τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασανιζομένην ψυχήν.

Φθόνος εἶνε ἡ λύπη τὴν ὁποίαν δοκιμάζει ὁ φθονερὸς ἄνθρωπος διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἄλλου. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον αἱ θλίψεις καὶ αἱ δυσθυμίαι ποτὲ δὲν ἀφήνουν ἥσυχον τὸν φθονερὸν ἄνθρωπον.

Εὐημερεῖ ἡ οἰκογένεια τοῦ πλησίον; χαίρει καὶ εὐφραίνεται ὁ πλησίον; Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τροφὴν τῆς νόσου καὶ προσαυξάνουν τὸν πόνον τοῦ φθονεροῦ, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει πρὸς ἄνθρωπον γυμνὸν τὸν ὁποῖον ἀπὸ παντοῦ διατρυποῦν ἀδιακόπως μὲ βέλη.

Εἶνε κανεὶς γενναῖος; εὐτυχεῖ; αὐτὰ στενοχωροῦν τὸν φθονερόν. Εἶνε κανεὶς ὡραιότερος ἀπὸ αὐτόν; Ἄλλη πάλιν πληγὴ καὶ αὐτὴ διὰ τὸν φθονερόν. Ὁ δεῖνα ἔχει περισσότερα ψυχικὰ προτερήματα; δακτυλοδεικτεῖται καὶ θαυμάζεται διὰ τὴν φρόνησίν του καὶ διὰ τὴν σύνεσίν του; ἄλλος πλουτεῖ καὶ διακρίνεται διὰ τὰς πρὸς τοὺς πτωχοὺς γενναιοδωρίας του καὶ ἐπαινεῖται διὰ τοῦτο πολὺ ἀπὸ τοὺς εὐεργετουμένους; Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν πλήγματα τὰ ὁποῖα τραυματίζουν τὴν ψυχὴν τοῦ φθονεροῦ ἀνθρώπου.

Τὸ δὲ χειρότερον, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ ὁ φθονερὸς νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὸ πάθος του, ἀλλὰ γίνεται σκεπτικός, κατηφής, ταράσσεται καὶ δυσφορεῖ καὶ φθείρεται ἀπὸ τὸν πυρετὸν τοῦ φθόνου. Ἂν δὲ ἐρωτηθῇ διὰ τὸ πάθος του τοῦτο, ἐρυθριᾷ ἀπὸ ἐντροπὴν καὶ ἀποφεύγει νὰ ὁμολογήσῃ τὴν συμφοράν του καὶ νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ ἄλλου τὸν ἐξερεθίζει. Προτιμῶν νὰ σιωπᾷ, διατηρεῖ εἰς τὴν ψυχήν του τὸ φοβερὸν πάθος τὸ ὁποῖον ἀνεπαισθήτως κατακαίει καὶ κατατρώγει τὰ σπλάγχνα του.

Ἐν τούτοις, ὁ φθονερὸς οὔτε εἰς ἰατρὸν καταφεύγει, οὔτε φάρμακον σωτήριον ἐπιζητεῖ νὰ εὕρῃ, ἂν καὶ αἱ Γραφαὶ βρίθουν τοιούτων φαρμάκων. Μίαν μόνην ἀνακούφισιν προσδοκᾷ:—νὰ ἰδῇ ἕνα ἀπὸ τοὺς φθονουμένους νὰ καταστρέφηται. Τότε μόνον εἰρηνεύει καὶ γίνεται φίλος, ὅταν ἰδῇ ἄνθρωπον δακρύοντα, ὅταν ἀντικρύσῃ ἄνθρωπον πενθοῦντα.

Ἐνῷ δὲ ποτὲ δὲν μετέχει τῆς χαρᾶς τῶν εὐτυχούντων, ἐν τούτοις συμπάσχει μὲ τοὺς δυστυχοῦντας. Καὶ λυπεῖται συμπαθῶν δῆθεν διὰ τὴν τραγικὴν μετάπτωσιν τοῦ παθόντος πλουσίου· ἀπαριθμεῖ ἕν πρὸς ἕν τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέπεσε· καὶ περιγράφει τὴν καταστροφὴν οὐχὶ ἐκ φιλανθρωπίας καὶ εἰλικρινοῦς συμπαθείας, ἀλλὰ διὰ νὰ καταστήσῃ εἰς τὸν ἀτιχήσαντα βαρυτέραν τῆν συμφοράν.

Ἐπαινεῖ τὸ νεκρὸν τέκνον θρηνοῦντος πατρὸς καὶ ἐγκωμιάζει αὐτὸ διὰ μυρίων ἐγκωμίων· ἐξυμνεῖ τὴν ὡραιότητά του, τὴν εὐφυΐαν του καὶ τοὺς λεπτοὺς τρόπους, πράγματα τὰ ὁποῖα ποτὲ δὲν θὰ ἔλεγεν ἐὰν ἔζοῦσε τὸ παιδίον. Ἐὰν δὲ πάλιν ἴδῃ ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐγκωμιάζουν ὅπως αὐτός, τὸ παιδίον, τότε μετανοεῖ δι' ὅσα εἶπε, καὶ φθονεῖ τὸν νεκρόν.

Τὸν πλοῦτον θαυμάζει ὁ φθονερὸς μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πλουσίου. Τὴν ὡραιότητα τοῦ σώματος ἢ τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν εὐεξίαν, μετὰ τὰς νόσους ἐπαινεῖ καὶ ἐξυμνεῖ. Γενικῶς εἰπεῖν, εἶνε ἐχθρὸς τῶν παρόντων καὶ φίλος τῶν ὅσων ἔχουν καταστραφῇ.

Τί λοιπὸν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ περισσότερον καταστρεπτικὸν ἀπὸ τὴν νόσον αὐτήν; Εἶνε φθορὰ τῆς ζωῆς, ἐκφυλισμός, μῖσος ἐναντίον ὅλων τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα μᾶς δίδει ὁ Θεός. Ὁ φθόνος ὑπεκίνησε τὸν διάβολον εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου πόλεμον. Ἕνεκα τούτου ἀπεδείχθη καὶ Θεομάχος, μισῶν τὸν Θεὸν καὶ ἐκδικούμενος τὸν ἄνθρωπον ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ βλάψῃ τὸν Θεόν.

Αὐτὸ τοῦτο πράττων καὶ ὁ Κάϊν ἀποδεικνύεται ὁ πρῶτος μαθητὴς τοῦ διαβόλου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐδιδάχθη τὸν φθόνον καὶ τὸν φόνον, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀδελφὰς ἀνομίας, τὰς ὁποίας ταυτίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν ὀνομάζῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀσεβεῖς «μεστοὺς φθόνου καὶ φόνου (Ρωμ. 1, 29).

Τί ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ὁ Κάϊν; Εἶδε τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ δοθεῖσαν εἰς τὸν ἀδελφόν του τιμὴν καὶ ἐξωργίσθη καὶ ἐφόνευσε τὸν τιμηθέντα διὰ νὰ προσβάλῃ τὸν τιμήσαντα. Διότι μὴ ὢν ἱκανὸς διὰ τὴν θεομαχίαν ἐξετράπη εἰς ἀδελφοκτονίαν.

Ἀποφεύγετε λοιπὸν νόσον ἡ ὁποία εἶνε διδάσκαλος τῆς θεομαχίας, μήτηρ τῆς ἀνθρωποκτονίας, ἀνατροπὴ τῆς φύσεως, ἄγνοια οἰκειότητος καὶ συμφορὰ παράλογος.

.....

.....

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν ὅτι περιοδικά, ἐφημερίδες καὶ ἄλλα ἔντυπα ἀναδημοσιεύουν διαφόρους μελέτας, διατριβὰς καὶ δημοσιεύσεις, δημοσιευομένας εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας περιοδικόν μας.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὰς συναδέλφους διευθύνσεις τῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων τούτων διὰ τὴν τιμὴν καὶ ἐπιτρέπομεν προθύμως τὴν ἐλευθεροτυπίαν αὐτὴν ἄν καὶ πιστεύωμεν ὅτι θὰ ἠδύναντο ἐφάπαξ νὰ ζητήσουν προηγουμένως, τυπικῶς τοὐλάχιστον, τὴν σχετικὴν ἄδειαν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν γίνεται τοῦτο, δὲν νομίζουν ὅτι θὰ ἔπρεπε, διὰ λόγους στοιχειώδους τοὐλάχιστον συναδελφικῆς ἀβροφροσύνης, νὰ σημειώνουν, κάτω ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα, ἀπὸ ποῦ τὰ ἀναδημοσιεύουν;

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

ΑΠΟ ΚΑΛΑΜΩΝ ΕΙΣ ΑΡΕΟΠΟΛΙΝ

Ὡραῖαι καὶ γραφικώταται κωμοπόλεις ὑψοῦνται εἰς τὰς μαγικωτέρας τοποθεσίας τῆς Ἑλλάδος μας. Καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκτιμήσῃ κανεὶς τὰς τοποθεσίας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι, ἐκτὸς τῆς ὡμορφιᾶς των, ἔχουν καὶ τοὺς φιλησυχωτέρους καὶ ἁπλοϊκωτέρους κατοίκους, χωρὶς νὰ ἀναφέρω καὶ τὴν παροιμιώδη πλέον φιλοξενίαν των.

Ἡ διαδρομὴ Λιμένι-Ἀρεόπολις τοῦ Νομοῦ Λακωνίας τῆς Ἐπαρχίας Οἰτύλου, εἶνε ἀναμφιβόλως μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας, ἀφήνουσα τὰς συγκινητικωτέρας ἀναμνήσεις εἰς ἐκεῖνον ποὺ πραγματικῶς ἀγαπᾷ τοὺς ὡραίους τόπους τῆς ὡραίας Πελοποννήσου μας.

Ἡ περιφέρεια ἐκείνη τῆς Ἀρεοπόλεως πρὸς τὴν ὁποίαν πηγαίνει κανεὶς ἀπὸ τῆς ἐμπορικῆς καὶ πλουσίας πόλεως τῶν Καλαμῶν καὶ διὰ Βενζινοπλοίου ἐντὸς 4 ἢ 5 ὡρῶν εἶνε ἢ καὶ ἄλλως γνωστὴ ὡς «Πατρὶς καὶ περιφέρεια τῶν Μαυρομιχαλῶν», οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821, πρὸ καὶ κατόπιν αὐτοῦ, προσέφερον πολλὰ ὑποβληθέντες εἰς ἀπείρους θυσίας περιουσίας καὶ ζωῆς. Τὸ σημερινὸν χωρίον «Λιμένι» ἢ «Λιμένιον» εἶνε γνωστὸν κατὰ τοῦτο ὅτι μόλις ἔφθασεν ἐκεῖ ὁ στόλος τοῦ Θ. Ὀρλώφ, ἡ Μάνη ὁλόκληρος ὑπὸ τοὺς Μαυρομιχάλας ἤρχισε τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐθνεγερσίας ἀγῶνα πολὺ ἐνωρίς.

Οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας ἐκείνης εἶναι εὐσεβεῖς, φιλοπρόοδοι καὶ ἐξαιρετικῶς φιλόξενοι. Ἐν Ἀρεοπόλει λειτουργεῖ πλῆρες Γυμνάσιον εἰς τὸ ὁποῖον φοιτοῦν πολλοὶ μαθηταί. Δι' αὐτό, ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν πληθυσμόν της ὁ ὁποῖος δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 1300, ἡ Ἀρεόπολις ἔχει πλείστους ἐπιστήμονας, ἐμπόρους καὶ ἐπαγγελματίας ἐργαζομένους ἐν Καλάμαις, ἐν Γυθείῳ, ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ.

Εἰς Ἀμερικὴν μετηνάστευσαν πολὺ ἐνωρὶς ἀρκετοὶ Ἀρεοπολῖται, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπανῆλθον οἱ περισσότεροι εἰς τὴν ἀγαπητήν των γενέτειραν. Σήμερον ἐν Ἀμερικῇ ὀλίγαι μόνον δεκάδες Ἀρεοπολιτῶν παραμένουν καὶ ἰδίᾳ ἐν Ντετρόϊτ, Σικάγον καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ Ἀρεόπολις ἀπέχει ἀπὸ Γυθείου μίαν περίπου ὥραν διὰ λεωφορείου αὐτοκινήτου. Ὁ ὀφιοειδὴς αὐτὸς δρόμος εἶνε καλοκαμωμένος καὶ ἐξαιρετικὰ ρωμαντικός, διότι ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ὑπάρχουν ἄφθονοι ὡραῖαι φυτεῖαι. Ἀπὸ τοῦ ἐπινείου της, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Λιμένιον, ἀπέχει 45 περίπου λεπτὰ τῆς ὥρας δι' ἡμιόνου. Εἰς τὸ σχετικὸν ταξειδάκι τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ ἡ μήτηρ μου παρετηρήσαμεν ὅτι οἱ Λιμενῖται ἀγωγιάται εἶνε ἐξαιρετικὰ περιποιητικοὶ καὶ στωμύλοι. Ἀλλ' ἡ Ἀρεόπολις συνδέεται καὶ δι' ἁμαξιτοῦ δρόμου συμπληρωθέντος μόλις πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων.

Τὴν Κοινότητα τῆς Ἀρεοπόλεως ἀποτελοῦν καὶ μερικοὶ ἄλλοι ὡραῖοι συνοικισμοὶ ἀπέχοντες ἀπὸ αὐτὴν ἀπὸ 15 ἕως 45 λεπτὰ ἕκαστος. Γραφικωτάτην, ἐξέχουσαν θέσιν κατέχει τὸ χωρίον Κουσκοῦνι ἐπάνω εἰς τὸ «ριζοβοῦνι», ἀριστερᾷ τῷ ἀνερχομένῳ εἰς Ἀρεόπολιν ἀπὸ Λιμένι. Κεῖται ἐπὶ λοφίσκου καὶ εἶνε ἡλιόλουστον πάντοτε, ἐνῷ αἱ οἰκίαι εἶναι κατεσπαρμέναι, ἀπέχουσαι ἀπ' ἀλλήλων καὶ καθαρώταται, διὰ νὰ διαψεύδουν τὸν κ. Ροδοκανάκην γράψαντα ἀπρεπῶς περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ Λαοῦ τῆς Μάνης εἰς τὸ ἔργον του «ULYSSES FOREVER».

Τὸ κλῖμα τῆς Ἀρεοπόλεως εἶνε ὑγιεινότατον καὶ δροσερὸν τόσον κατὰ τὸ θέρος ὅσον καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα· τὸ ἔδαφός της ὅμως εἶνε πετρῶδες· δι' αὐτὸ καὶ τὰ προϊόντα της εἶναι ὀλίγα. Τὸ ἐξαγωγικόν της ἐμπόριον περιορίζεται εἰς ἑκατὸν περίπου χιλιάδας ὀκάδας ἐλαίου. Πηγαῖα ὕδατα δὲν ὑπάρχουν, δι' αὐτὸ καὶ ὑδρεύονται ἀπὸ δεξαμενάς.

Ἕναν ἀπὸ τοὺς ὡραιοτέρους, ἀρχαιοτέρους καὶ καθαρώτατα διατηρουμένους Ναοὺς εἶδον εἰς τὴν Ἀρεόπολιν τὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Ὁ Ναὸς οὗτος ἀνήκει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Μαυρομιχαλῶν, κτισθεὶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Διατηρεῖται εἰς πολὺ καλὴν κατάστασιν ὅπως ἀντελήφθην.

Εἰς τὰς ὡραίας καὶ πολὺ ἑλκυστικὰς παραλίας τῆς Ἀρεοπόλεως καὶ γενικῶς εἰς τὰς παραλίας τῆς λεγομένης κάτω Μικρομάνης ἐκτείνονται ἀρκεταὶ φυσικαὶ ἁλικαὶ πρὸς ἀποξήρανσιν ἅλατος μαγειρικοῦ παρατηρεῖ δὲ κανεὶς καὶ σπήλαια καὶ διαφόρους προμαχῶνας. Αὐτοὶ πιθανώτατα ἐπροστάτευον ὁλόκληρον τὴν Μάνην ἀπὸ τοὺς πειρατὰς καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους. Μερικὰ τῶν σπηλαίων τούτων ἔχουν καὶ σταλακτίτας ὑπενθυμίζοντας κατά τι τὰ περίφημα κρυσταλλοσπήλαια τῆς νήσου Βερμούδας.

Ἡ περιφέρεια τῆς Ἀρεοπόλεως, ὡς εἶδον κατὰ τὴν σχετικὴν διαδρομήν, παρ' ὅλην τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ ἐκκλησιαστικόφρον πνεῦμά της, δὲν ἔχει πολλοὺς ναοὺς ἢ μονὰς παλαιάς. Ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας κωμοπόλεις ἔχει ὀλίγους Ναούς, καὶ αὐτοί, ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, εἶναι: —ὁ Ναὸς τῆς Παναγίας, ὁ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ 1 ἢ 2 ἄλλα μικρὰ ἐξωκκλήσια.

Γ. Π.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐν ταῖς Δυτικαῖς Πολιτείαις ὁμογενῶν ὅτι ὁ Αἰδεσιμ. Γεώργιος Μυστακίδης, ὑπὸ διεύθυνσιν 620 N Street, Sacramento, Cal., εἶναι ἁρμοδίως ἐξουσιοδοτημένος ὅπως εἰσπράττῃ συνδρομὰς τοῦ Περιοδικοῦ ἡμῶν καὶ ἐγγράφῃ νέους συνδρομητὰς πρὸς δολλ. δύο ἐτησίως. Ὁ ἴδιος εἶνε ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1939 ἐφωδιασμένος καὶ μὲ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ἀντ. Φαρμ.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΩΣ ΠΑΙΔΙΟΝ

Ὁ Ἰησοῦς ὡς παιδίον ὑπέκειτο εἰς πᾶσαν νομικὴν διάταξιν. Κατὰ δὲ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐθαυμάσθη ἐν τῷ Ἱερῷ ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων «ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ». Διετέλει δὲ μέχρι τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας ὑποτασσόμενον τοῖς γονεῦσιν καὶ «προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις» (Λουκᾶς κεφ. Α'.) Ἔχαιρε πᾶς ὅστις ἔβλεπε τὸ παιδίον Ἰησοῦν, ὅπερ ἐξεδήλου πᾶσαν παιδικὴν ἀρετήν, μόρφωσιν τελείαν ἐν παιδείᾳ Κυρίου.

Ἡ γνῶσις αὕτη τοῦ Ἰησοῦ ὡς παιδίου, ἡ γνῶσις τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ, μεγίστως ἐξυπηρετεῖ τὰ καθ' ἡμᾶς, μεγίστην ὠφέλειαν παρέχει εἰς ἡμᾶς. Ὁ Ἰησοῦς παιδίον εἶνε πρὸ ἡμῶν ὅσον ἐνδέχεται παράδειγμα μιμήσεως.

Αὐτὸς εἶνε ὁ ὑπογραμμός, τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἔθηκεν, ἵνα, ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ ἴχνη αὐτοῦ, λάβωμεν μέρος εἰς τὴν αἰωνίαν Αὐτοῦ βασιλείαν. Ἀρχὴ δὲ τῆς μιμήσεως αὐτοῦ εἶνε ἡ παιδικὴ ἡλικία. Αὐτὴν πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει καὶ ἐν τῇ ἀνατροφῇ τῶν γεννωμένων.

Βεβαίως δὲν ἔχομεν ἡμεῖς τὴν ὑπόστασιν ἄνωθεν ὡς ὁ Ἰησοῦς. Δύνανται ὅμως ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ γονεῖς, ζῶντες ἐν νόμῳ Κυρίου, ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ πάσῃ ἀρετῇ, νὰ προσεύχωνται θερμῶς καὶ νὰ ἐπικαλῶνται τὴν θείαν βοήθειαν πρὸς παιδοποιΐαν. Οὕτως ἔζων καὶ οὕτως ἐποίουν οἱ γονεῖς τοῦ Προδρόμου, τοῦ Σαμουὴλ καὶ ἄλλοι. Κατὰ τοῦτο εἶνε δυνατὴ ἡ μίμησις τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ.

Γεννώμενα δὲ τὰ παιδία πρέπει νὰ ἀνατρέφωνται κατὰ μίμησιν τῆς ἀνατροφῆς τοῦ Ἰησοῦ, ἐν πνεύματι σοφίας καὶ χάριτος Θεοῦ, μορφούμενα διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν ταῖς Ἁγίαις Γραφαῖς, διὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διὰ προσευχῆς καὶ ἀσκήσεως εἰς τὴν ὑπακοήν, διὰ τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Οὕτω γεννώμενα καὶ ἀνατρεφόμενα τὰ τέκνα τῶν χριστιανῶν θὰ φθάσωσιν εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, μέτοχοι τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς τελείας δόξης Αὐτοῦ.

Δυστυχῶς ὅμως ἐὰν ἐμβλέψωμεν σήμερον εἰς τὰς χριστιανικὰς καλουμένας κοινωνίας, βλέπομεν ἀπροσεξίαν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό· βλέπομεν γέννησιν σαρκικῶν μόνον τέκνων. Συνεπεία τούτου διαστρεβλοῦται μὲν ἡ διάνοια ἀπὸ τῆς ἀληθείας εἰς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην, διαστρέφεται δὲ ἡ καρδία ἀπὸ τῶν ἀγνῶν αἰσθημάτων εἰς τὰ φαῦλα καὶ ἀνήθικα, ὠθεῖται δὲ καὶ ἡ θέλησις εἰς τὸ ἔγκλημα.

Ἐντεῦθεν φυγαδεύεται ὁ χριστιανικὸς χαρακτὴρ ἀπὸ τῶν χριστιανικῶν καλουμένων οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι παρέχουν ὄψιν εἰδωλολατρικῶν μᾶλλον οἰκογενειῶν. Γονεῖς δὲ καὶ τέκνα πορεύονται εἰς τὴν ἀπώλειαν, ὅπως δεικνύουν πλεῖστα ὅσα παραδείγματα.

Ἔχομεν λοιπὸν ἀνάγκην μετανοίας καὶ ἐπανόδου εἰς τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν βίον τῆς μιμήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς πρὸς Αὐτὸν ἐξομοιώσεως, ὅσον τὸ δυνατόν. Μέγιστα δὲ συμβάλλει εἰς τοῦτο ἡ γνῶσις τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν περὶ πολλοῦ πρέπει νὰ ποιώμεθα, κατὰ τὸ θεῖον παράγγελμα: —«Γνῶθι τὸν Κύριον.»

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΑΝΤΗΜΕΙΦΘΗ ΕΝ ΠΑΙΔΙΟΝ

Ἕν παιδίον, ἡλικίας ὀκτὼ ἐτῶν, παρεκάλει μίαν κυρίαν ἡ ὁποία ἐξήρχετο ἀπὸ ἕνα μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ καθαρίσῃ τὸ χιόνι τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὸ πεζοδρόμιον.

Ἦτο τὸ δύστυχο μικρόν, ὀρφανόν, καὶ διὰ νὰ ζῇ εἶχεν ἀναλάβῃ νὰ πηγαίνῃ ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι καὶ νὰ καθαρίζῃ τὰ σκαλοπάτια ἀπὸ τὸ χιόνι.

Ἡ κυρία τοῦ ἔδωκε τὴν ἄδειαν, καὶ τὸ ἠρώτησε:

—Κερδίζεις ἀρκετὰ μικρέ μου;

—Ἄλλοτε ἀρκετὰ καὶ ἄλλοτε ὀλίγα, ἀπεκρίθη ὁ μικρός.

—Καὶ δὲν φοβεῖσαι, παιδί μου, μήπως συμβῇ νὰ ἔλθῃ ἡμέρα ποὺ δὲν θὰ κερδίσῃς τίποτε; Πῶς θὰ προμηθευθῇς τότε τόν ἄρτον σου;

Τὸ παιδίον ἐσκέφθη ὀλίγον καὶ κατόπιν ἀπήντησεν:

—Δὲν νομίζεις, κυρία, ὅτι ὁ καλὸς Θεὸς λαμβάνει φροντίδα διὰ τὰ μικρὰ ὀρφανά, καὶ δὲν τ' ἀφήνει στὴν τύχην των ὅταν ἔχουν τὰς ἐλπίδας εἰς Αὐτόν;

Ἡ κυρία, ἀκούσασα τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ ὀρφανοῦ, συνεκινήθη καὶ ἐσκέφθη ὅτι ὅταν ἕν παιδίον εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν ἔχει τόσην πίστιν εἰς τὸν Θεόν, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ ὅταν μεγαλώσῃ νὰ γίνῃ τίμιος ἄνθρωπος καὶ νὰ φανῇ χρήσιμος στὴν κοινωνίαν.

—Μὴ κουράζεσαι παιδί μου, τῷ εἶπεν ἡ κυρία. Δὲν θέλω νὰ καθαρίσῃς τὸ πεζοδρόμιον ἀπὸ τὸ χιόνι. Ἀκολούθησέ με. Θὰ σὲ πάρω εἰς τὸ αὐτοκίνητό μου.

—Ἐγὼ κυρία νὰ μπῶ στὸ πλούσιο αὐτοκίνητό σας. Ἐγὼ μ' αὐτὰ τὰ παληόροῦχα; Ὄχι δὲν θὰ λερώσω τὸ αὐτοκίνητό σου καὶ δὲν θ' ἀφήσω τὴν δουλειά μου γιατὶ πρέπει νὰ κερδίσω χρήματα νὰ πάω στὰ δύο ἄλλα ἀδέλφια μου...

—Ἔλα, μικρέ μου, ποὺ σοῦ λέγω. Θὰ σὲ πάω νὰ σοῦ ἀγοράσω καινούργια φορέματα καί, διότι πιστεύεις εἰς τὸν Θεόν, θὰ σὲ βοηθήσω νὰ σπουδάσῃς, θὰ σὲ κρατήσω στὸ σπῆτί μου, καὶ θὰ φροντίσω καὶ διὰ τὴν τύχη τῶν ἄλλων ἀδελφῶν σου.

Ὁ μικρὸς ὀρφανὸς ἐπέταξε τὸ φτιάρι τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦσε διὰ νὰ καθαρίζῃ τὸ χιόνι, ἔβγαλε τὸν σκοῦφό του καὶ γονατίσας ἐμπρὸς στὴν Κυρία, τῆς φίλησε τὸ χέρι καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια τῆς εἶπε:

—Εὐχαριστῶ Κυρία μου...Εἶχε δίκηο ὁ Ἱερεὺς τῆς ἐνορίας μας ποὺ μοῦ ἔλεγε προχθὲς ποὺ ἐπῆγα νὰ καθαρίσω τὰ σκαλοπάτια τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ χιόνι:

—Παιδί μου, ἔχε τὰς ἐλπίδας σου εἰς τὸν Θεόν καὶ ποτὲ δὲν θὰ χάσῃς!»

Η. Π. Μ.

ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένων καὶ τῶν Ἐντιμ. Διοικητικῶν Συμβουλων τῶν ἐν Νέᾳ Ἀγγλίᾳ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων ὅτι παρουσιάζεται καλὴ εὐκαιρία πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χορῶν των κατὰ τὸ διάστημα τῶν Θερινῶν Διακοπῶν. Ὁ γνωστὸς Καθηγητὴς τῆς Μουσικῆς τῆς Σχολῆς κ. Γεώργιος Γιαννοῦκος, Μ. Μ., ἀναλαμβάνει τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν Χορῳδιῶν των ὅπως ἐπικοινωνήσωσι μετὰ τοῦ κ. Γιαννούκου εἰς τὴν διεύθυνσιν: Geo. Giannoukos, c)o Greek Theological School, Pomfert Center, Conn.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

	'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων		Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς
'Απρ. 23	Νικόλαος Μ. Γαλανούδης	Μαριάνθη Γ. Πλακίτσα	Monessen, Pa.	Αἰδ. Α. Καίσαρης
» 30	Κυριάκος Γ. Δραγώνας	Παναγιώτα Δ. Κουλούρη	Montreal, Can.	'Αρχιμ. Διον. Μαυρίας
Μαΐου 19	'Εμμαν. Γ. Πυλιούρας	Δωροθέα Α. Κάτλερ	Tracy, Calif.	'Αρχ. Δ. Σμυρνόπουλος
» 21	Κωνστ. Μ. Μπαστούνης	Πολυξένη Α. Καρόζου	Warren, Ohio	Αἰδ. Γεώργιος Σηκᾶς
'Ιούν. 4	Κωνσταντ. Α. Σαρρῆς	Σταυριανούλα Ν. Μητσάκου	Lowell, Mass.	Αἰδ. Δημήτριος Σγοῦρος
» 4	Κωνσταντ. Δ. Μαντακούνης	'Αργυρὼ Β. Σύριγκα	Ed Cricago, Ind.	Αἰδ. Λ. Κυριακάκος
» 4	Δημήτρ. Νικολακόπουλος	'Αντωνία 'Αρνιώτη	New York, N. Y.	'Αρχ. Ε. Τσουρουνάκης
» 4	Παναγιώτης Ι. Κοπτερὸς	Σταυρούλα Ι. Ψύχα	Coatesville, Pa.	Αἰδ. Ν. 'Ηλίας
» 4	'Ιωάννης Ν. Ντέντης	Αἰκατερ. Β. Δημοπούλου	Detroit, Mich.	'Αρχιμ. 'Ιωακεὶμ Δουλγεράκης
» 4	Παν. Χ. Παπανδρέου	Κλεοπάτρα Ι. Τζανετοπούλου	Baltimore, Md.	'Αρχ. Ι. Παπαχρήστου
» 4	Νικόλ. Α. Κουτσοῦκος	Σταματία Π. Εὐαγγελάκου	Astoria, L. I., N. Y.	'Αρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης
» 4	Θεόδ. Α. Τσιαλίκης	'Αγγελικὴ Α. Κωνσταντίνου	New York City	Αἰδ. Βασίλειος Παπανίκας
» 4	Δημ. Π. Μιχαλακόπουλος	Καλλ. Ι. Γιαννακοπούλου	Gary, Ind.	'Αρχιμ. Εἰρηναῖος Κασιμάτης
» 4	'Ιωάννης Μ. Λιβανὸς	'Αφροδίτη Π. Μαστακούρη	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 4	Εὐάγγελος Ι. Μανοῦσος	Γεωργία Β. Συλάου	Seattle, Wash.	Αἰδ. Στέφ. Φουτρίδης
» 4	Γεώργιος Δ. Δασκάλου	'Αγγελικὴ Β. Κολίτση	Pocatello, Idaho	'Αρχιμ. Α. Μανδηλάρης
» 4	Γεώργιος Α. Κανέλλης	Ροξάνη Π. Ρόμπα	Syracuse, N. Y.	Αἰδ. Δ. Νικολάου
» 4	Παναγ. Μ. Μαρκόπουλος	Σταυρούλα Κ. Βερσάκου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. 'Ι. Στρογγυλὸς
» 4	Παν. Ι. Σαραντόπουλος	Δήμ. Π. Παναγιωτοπούλου	Newark, N. J.	Αἰδ. Γεώργ. Σπυριδάκης
» 4	'Αναστάσιος Λ. Κυρίτσης	Βικτωρία Γ. Τσαρκαλῆ	Concord, N. H.	Αἰδ. Α. 'Αναστασίου
» 5	Παναγιώτης Ι. Καπονικολοῦ	Εὐανθία Ν. Μπόζη	Somerville, Mass,	Αἰδ. 'Ιωάν. 'Ιεροθέου
» 6	Μάρκος Ν. Φιλίππου	Vergie Mary Meyers	Seattle, Wash.	Αἰδ. Στέφ. Φουτρίδης
» 9	Εὐστράτιος Χ. Χριστίδης	Σοφία Κ. Πόππου	Vancouver, Can.	Αἰδ. Χ. Σκούφης
» 10	'Ιωάννης Η. Καναρᾶς	'Ελένη Ι. Λουρίκα	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. 'Αγγελίδης
» 10	Κωνσταντ. Δ. 'Αντωνόπουλος	'Ιωάννα Σ. Ρόκου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 11	Δημήτριος Α. Μαυραντώνης	Σταυρούλα Ι. Λάγγη	West Chester, Pa.	Αἰδ. Χ. Μουρκίδης
» 11	'Απόστολος Π. Κάργας	Πηνελόπη Ν. 'Ασκούνη	Monessen, Pa.	Αἰδ. Α. Καίσαρης
» 11	Νικόλαος Σ. Ραπτούλης	'Ιουλία Σ. Προύκου	Astoria, L. I., N. Y.	'Αρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης
» 11	Νικόλαος Γ. Πιλλάλας	Εὐανθία Ε. 'Ασιμάκου	Jersey City, N. J.	'Αρχ. Ι. Πιτσώνης
» 11	Βασίλειος Κ. Χρυσανθόπουλος	Ἄννα Γ. Σαμαρᾶ	Oakland, Calif.	'Αρχιμ. 'Αρσ. Παλληκάρης
» 11	Χρῆστος Φ. Κουτσακίδης	Ἄννα Δ. Μπέϊτς	New York City	Αἰδ. Βασίλειος Παπανίκας
» 11	Εὐστράτιος Ι. Παντελίδης	Παρασκευὴ Δ. Βουζούκα	New York City	Αἰδ. Βασίλ. Παπανίκας
» 11	'Αθανάσιος Α. Μάνδρος	Bertha A. Swann	Lawrence, Mass.	Αἰδ. Νικόλαος Διαμαντόπουλος
» 11	Γρηγόριος Ι. 'Ιωαννίδης	'Ελισάβετ Δ. Κουρκούνη	Buffalo N. Y.	'Αρχιμ. 'Ι. Παπαδᾶτος
» 11	Γεώργιος Σ. Κοτσώνης	Αἰκατερ. Δ. Τζανετάκου	Buffalo, N. Y.	'Αρχιμ. Διονύσιος Παπαδᾶτος
» 11	Βασίλειος Κ. Ταραμπῖκος	Βασιλικὴ Δ. Βαρνάβα	Wilmington, Del.	Αἰδ. Παπαντωνίου
» 11	Γρηγόριος Ι. Βούτας	Eleanor B. Merrill	Marboro, Mass.	Αἰδ. Κ. Πολύμερος
» 11	Δημήτριος Ν. Κυανὸς	Μαρία Ε. Πλατωτάρη	Baltimore, Md.	'Αρχ. Ι. Παπαχρήστου
» 11	Δημήτριος Π. Βενιέρης	Στυλιανὴ Π. Μπαργιάννη	Chicago, Ill.,	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 11	Κωνστ. Λ. Γιαννακόπουλος	Μαρ. Γ. 'Αργυροπούλου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσὲς
» 11	Νικόλ. Δ. Πουλόπουλος	Σοφία Β. Ψαρουδάκη	Toledo, Ohio	Αἰδ. Κ. Χατζηδημητρίου
» 11	Fabian J. Schopp	'Ελένη Θ. Μπράβου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δανιὴλ Γκολέμης
» 11	Νικόλαος Γ. 'Ακτύπης	Παναγ. Ν. Πετροπούλου	Milwaukee, Wisc.	'Αρχιμ. Βενιαμὶν Κόλλιας
» 11	Γεώργιος Ι. Γιαννόπουλος	Φλωρεντία Π. Σκόκου	Detroit, Mich.	Αἰδ. Α. Παπαστεφάνου
» 11	Παναγιώτης Α. Ροῦσσος	Χρηστίνα Η. Ρότσου	Oakland, Calif.	'Αρχιμ. 'Αρσ. Παλληκάρης
» 11	Νικόλαος Ι. Μπορελῆς	Σπυριδούλα Α. Σακκᾶ	Oakland, Calif.	Αἰδ. Α. Παλληκάρης
» 11	Γεώργιος Ι. Πύρρος	Μαρίκα Ι. Κλειασάκη	New York, N. Y.	Αἰδ. Β. Παπαδόπουλος
» 1	'Επαμεινώνθας Π. Καπογιάννης	Γιαν. Ν. Μανωλιοῦ	Indianapolis, Ind.	Αἰδ. Ι. Τσαπατσάρης
» 11	'Αναστάσιος Β. Λουκόπουλος	Παναγ. Β. Δουγένη	Sheridan, Wyo.	Αἰδ. Γ. Στεφανόπουλος
» 11	Παναγ. Κ. 'Αθανασόπουλος	Βασιλική Γ. Κοκκίνη	Sacramento, Calif.	Αἰδ. Γ. Μυστακίδης
» 11	'Αντώνιος Χ. Γαλιάτσος	'Αθανασία Δ. Σκανδάλη	Atlanta, Ga.	Αἰδ. Π. Κωνσταντινίδης
» 11	Γεώρ. Μ. Τουλόπουλος	'Αθανασία Μ. Βογιατζόγλου	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 11	Σταῦρος Δ. 'Αϊβάζης	Μαρία Τζ. Ντόρρη	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Βασίλειος Μιχαλόπουλος
» 11	Δημ. Ι. Κορέλης	Πολυτίμη Η. Καλογεροπούλου	Stockton, Cal.	'Αρχιμ. Δ. Σμυρνόπουλος
» 11	Κωνστ. Ι. Κυριόπουλος	Σταυρούλα Δ. Σουρῆ	St. Louis, Mo.	Αἰδ. Δημήτριος Βαΐνίκος
» 11	Κωνστ. Κ. Δουλγεράκης	'Αθηνᾶ Χ. Πάππα	Detroit, Mich.	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Δουλγεράκης
» 11	'Ιωάν. Γ. Μπασμπάνης	Γεωργία Ν. Κουμουτσέα	Lowell, Mass.	Αἰδ. 'Ιωσὴφ Ξανθόπουλος
» 11	Γεώργιος Δ. Γιαννικουρῆς	Λούλα Α. Μυλωνᾶ	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλος Καραφύλλης
» 11	Ἄνθιμος Π. Πετρονόλης	Μαρία Θ. Καλανδράνη	Martins Ferry, Ohio	Αἰδ. Ε. Κοντονικολάου
» 11	Γεώργιος Ι. Κευγᾶς	Αἰκατερίνη Κ. Κύκλη	Woburn, Mass.	Αἰδ. Κ. Βασιλείου
» 11	'Ανδρέας Ν. Λαμπρινίδης	Μαρία Π. Ρουτζούνη	Baltimore, Md.	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Παπαχρήστου
» 11	Δημ. Φ. Λιγερὸς	Μαρία Δ. Μαστρογεωργίου	Providence, R. I.	Αἰδ. Παναγιώτης Μιχαηλίδης
» 11	Γεώργιος Κ. Μαυρέας	'Αναστασία Χ. Δεσποτέα	Detroit, Mich.	'Αρχ. Γ. Παπαναγιώτου
» 11	Νικόλαος Ι. Ποντικὸς	Εἰρήνη Κ. Στιβακτοῦ	Cleveland, Ohio	'Αρχιμ. Χρ. Λαυριώτης
» 11	Elias G. Doumit	'Ελένη Γ. Γεωργίου	Washington, D. C.	Αἰδ. Θωμᾶς Δανιὴλ
» 11	'Αθαν. Γ. Κομνηνὸς	Μαρία Δ. Διονυσοπούλου	New York, N. Y.	Αἰδ. Ε. Χρυσολωρᾶς
» 11	Χρ. Σ. Παπακωνσταντίνου	Δήμ. Γ. Καρύγιαννη	Rochill, S. C.	'Αρχ. Ν. Πινάτσης
» 11	Νικ. Σ. Παπαδόγαμβρος	Δέσπ. Β. Πετρακοπούλου	San Francisco, Cal.	Αἰδ. Κωνστ. Τσαπραλῆς

ΤΑ ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

DORA DORROS

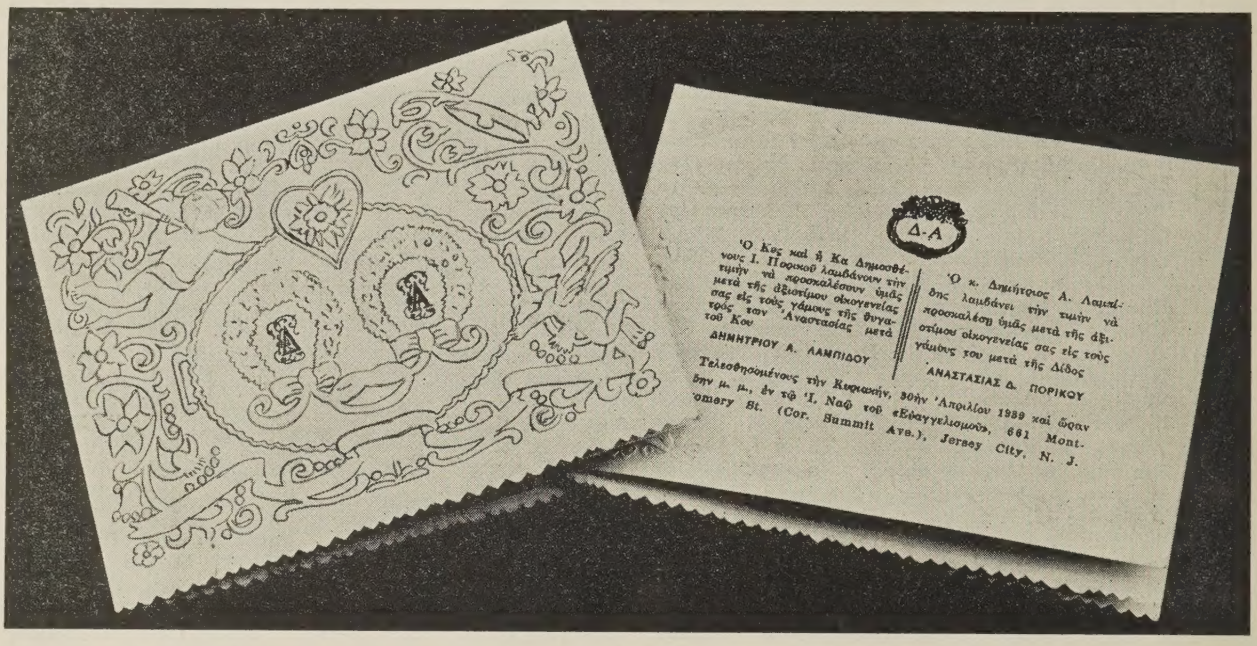
Δ·Α
Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Δημοσθένους Ι. Πορικοῦ λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ προσκαλέσουν ὑμᾶς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας εἰς τοὺς γάμους τῆς θυγατρός των Ἀναστασίας μετὰ τοῦ Κου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΛΑΜΠΙΔΟΥ
Τελεσθησομένους τὴν Κυριακήν, 30ὴν Ἀπριλίου 1939 καὶ ὥραν 6ην μ. μ., ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», 661 Montgomery St. (Cor. Summit Ave.), Jersey City, N. J.
Ὁ κ. Δημήτριος Α. Λαμπίδης λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ προσκαλέσῃ ὑμᾶς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας εἰς τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Δίδος
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Δ. ΠΟΡΙΚΟΥ

Εἶναι τὰ μόνα κατάλληλα διὰ Ἑλληνικοὺς Γάμους. Καλλιτεχνικώτατα καὶ κομψά, εἰς σχῆμα Booklet, εἶνε ἀριστοκρατικὰ καὶ πλούσια εἰς ἐμφάνισιν.

Τὸ πρωτότυπον σχέδιόν των, παριστάνον τοὺς Ἀγγέλους φέροντας τὸν Δίσκον μὲ τὰ Νυμφικὰ Στέφανα, εἶνε embossed, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ μὲ διπλοῦς φακέλλους.

Τὰ νέα up to date Προσκλητήρια Γάμων, Μάρκας **"Dorra Dorros"** ἐκτυπώνονται μετὰ μεγάλης προσοχῆς εἰς τὸ εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ Τμῆμα τῶν Καταστημάτων μας αὐθημερόν.

ΤΙΜΑΙ:

Τὰ 50 τυπωμένα καὶ μὲ διπλᾶ φάκελλα	$ 6.00
» 100 » » » » »	9.00
» 150 » » » » »	12.00
» 200 » » » » »	15.00

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΔΕΟΝ ΝΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ

D. C. DIVRY, INC.

240 W. 23rd STREET
NEW YORK

ΜΑΡΤΥΡΙΑΤΙΚΑ
ΣΚΕΤΑ
3.
Μὲ μεταξωτοὺς φιόγκους, ἀπὸ ἀρίστης ποιότητος κορδέλλα, καὶ μὲ παραμανιτσες, ἕτοιμα πρὸς διανομήν.
ΔΙΑ ΤΙΜΑΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΓΡΑΨΑΤΕ
DORA DORROS 240 w. 23RD ST. N.Y.